

DZIEN**10
GR.****BYDGOSKI**

10 stron

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —

Redakcja i administracja, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 25. Telefon, 22-18, Konto czekowe P. K. O. 206-968.

Ostatnia wędrówka Masaryka**Czechosłowacja złożyła hołd pośmiertny swemu pierwszemu prezydentowi**

Praga Na uroczystości pogrzebowe przybyło do Pragi wiele set tysięcy obywateli z całej Czechosłowacji. Na ulicach widać również wieśniaków i górali w barwnych strojach regionalnych wszystkich prowincji. Tłumy spędziły noc na ulicy w oczekiwaniu na przejście konduktu pogrzebowego. Już od godz. 9-ej rano wzdłuż 7-kilometrowej trasy konduktu na ulicach miasta ustawili się zwarte szpalery sokołów, policji, członków legionów czeskich, tworzonych w czasie wielkiej wojny we Włoszech, Francji i Rosji, szpalery wychowanków szkół i t. d. Ze wszystkich okien powiewają żałobne sztandary. Na ulicach płoną wielkie żółte żałobne. O godz. 10-ej rano rozpoczął się żałobny pochód wychodzący z zamku na Hradczynie i kierujący się ulicami doszedł do parlamentu skąd po krótkim zatrzymaniu wyruszył przed ratusz, gdzie znajduje się grób Nieznanego Żołnierza, po czym kondukt przeszedł przed uniwersyteciem Karola IV, gdzie zmarły prezydent wykladał przez szereg lat. Następnie kondukt przeszedł przed frontem teatru narodowego i skierował się wzdłuż wielkich bulwarów na plac św. Wacława.

Na czele konduktu jechał konno inspektor generalny armii, czechosłowackiej gen. Syrový w polowym mundurze, za nim jego sztab złożony z trzech wysokich oficerów.

Następnie postępowała grupa, niosąca sztandary wszystkich pułków armii czechosłowackiej. Za grupą ta orkiestra wojskowa poprzedzała oddział 90 legionistów, którzy walczyli w czasie wielkiej wojny w Rosji, Francji i Włoszech. Legioniści ubrani byli w historyczne mundury. Za nimi szedł oddział sokołów.

Następnie poprzedzana przez sztandary 4 pułków im. prez. Masaryka jechała zaprzężona w 6 koni laweta, na której spoczywała trumna ze śmiertelnymi szczątkami prez. Masaryka.

Za trumną postępowali członkowie rodziny, syn prezydenta Jan, pełnomocny minister w Londynie, dwie córki wnuki i siostrzenica, żona posła czeskiego na Lotwie p. Lipowa.

Za rodziną szedł prezydent republiki czechosłowackiej Benes, za którym postępowali reprezentanci rządów zagranicznych wśród nich specjalna delegacja polska: poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. w Pradze Kazimierz Papeš i szef kancelarii cywilnej P. Prezydenta R. P. St. Lepkowski.

W dalszym ciągu konduktu szli premier Hodža z członkami rządu, korpus dyplomatyczny, deputowani i senatorowie, generałowie i attachés wojskowi państw obcych, oraz inne oficjalne osobistości.

Kondukt żałobny zamykało 5 batalionów piechoty, pułk dragonów i baterie artylerii z pułku im. Jana Žižki i 10 pułk artylerii im. prezydenta Benesa.

W chwili, gdy kondukt puszczał Hradczyn, bateria artylerii oddała salwę, a nad zamkiem przeleciała eskadra samolotów.

Kondukt zatrzymał się raz tylko po drodze przed grobem Nieznanego Żołnierza, gdzie pełnił honorową wartę oddział garnizonu praskiego.

W chwili, gdy żałobny kondukt doszedł do dworca Wilsona, pierwsza jego część ustawiła się po stronie lewej, a zaproszeni goście i osobistości oficjalne zajęły miejsca przed gmachem dworca. Podczas zdejmowania trumny z lawety armatniej i przenoszenia jej pod pokryty krepą baldachimem gen. Syrový oddał ostatnie honory zmarłemu, po czym przed trumną przedefilowały biorące udział w pogrzebie oddziały. W chwili defilady dokonało nad dworem przelotu

160 samolotów.

Po zakończeniu defilady wzięli trumnę na swe barki wyżsi oficerowie i wśród dźwięków żałobnego marsza przenieśli ją na przybrany czarnymi chorągiewkami peron dworca.

Z dworca Wilsona zostały zwłoki przewiezione specjalnym pociągiem na otwartym wagonie do Lan, gdzie w późnych godzinach popołudniowych odbyło się złożenie do grobu, w którym spoczywają już zwłoki małżonki prezydenta Masaryka. W uroczystości tej wzięła udział tylko rodzina, prezydent Benes i najwyżsi dostojnicy czechosłowacy.

Powrót ministra przemysłu i handlu Romana z podróży na „Darze Pomorza“**Nasza rozmowa z p. Ministrem na temat budowy nowych statków polskich i rozbudowy stoczni gdyńskiej**

Wczoraj o godz. 22.30 powrócił do Gdyni na statku „Śląsk“ z podróży odbytej na „Darze Pomorza“ do Bornholmu p. minister przemysłu i handlu Roman. „Darze Pomorza“ po przybyciu na wody bornholmskie zawinął najprzód do portu Roenne lecz wskutek wysokiej fali nie mógł dobrać do brzegu, wobec czego skierował się do położonego na przeciwnej stronie wyspy portu Nexoe, gdzie statek został zakotwiczony.

Po wyjściu na ląd p. minister Roman powitany został przez miejscowe władze i spożył obiad wydany na jego cześć przez gubernatora wyspy Stetmanna. Wczoraj rano gubernator Stetmann rewizytował p. Ministra na „Darze Pomorza“, gdzie z kolei podejmowany był śniadaniem. Po obejrzeniu statku, dla którego gubernator Stetmann nie szczędził słów uznania, pan minister Roman przesiadł się na oczekujący już w Nexoe statek Żegluga Polskiej „Śląsk“ i

o godz. 9 rano odpiął do Gdyni. Podróż trwała około 13 godzin.

Zapytany przez naszego współpracownika o wyniki przeprowadzonej na „Darze Pomorza“ inspekcji pan minister z wielkim uznaniem wyrażał się o uczniach Szkoły Morskiej, odbywających obecnie swój pierwszy rejs na pokładzie żaglowca. Ciężką pracę przy żaglach uczniowie wykonywali bez zarzutu, mimo że była to dla nich czynność zupełnie nowa. Zwracając się do dyrektora Szkoły Morskiej kpt. Koski, pan minister pogratulował mu jego wychowanków, dając równocześnie wyraz zadowoleniu z odbytej na „Darze Pomorza“ podróży.

Korzystając z rozmowy z panem ministrem, współpracownik nasz zapytał go o aktualną i interesującą szeroki ogół sprawę budowy nowych motorowców polskich dla t. zw. linii bawelniańskiej. Pan minister o-

Wyjazd p. Wojewody Pomorskiego do Warszawy

We wtorek, dnia 21 bm. p. wojewoda pomorski Władysław Raczkiewicz wyjechał w godzinach popołudniowych w sprawach służbowych do Warszawy.

Zamiast Hiszpanii Belgia wejdzie do Rady Ligi Narodów

GENEWA. Według wiadomości nie oficjalnych, rząd belgijski zgodził się po stawić swą kandydaturę na wakujące miejsce w Radzie Ligi Narodów. Ponowne wybory do Rady odbyć się mają we czwartek. (Pat).

Zgon podinspektora P. P. Greffnera

(ch) Warszawa, (tel. wł.). W Gnieźnie zmarł po krótkiej chorobie pierwszy komendant odosobnienia w Berezie Kartuskiej podinspektor Greffner, b. komendant policji w Poznaniu.

świadczył, że kwestia udzielenia zamówienia na budowę statków Stoczni gdańskiej jest przesądzona, przy czym oczywiście w umowie znajdują się klauzule, dotyczące zatrudnienia w stoczni polskich robotników i polskich sił technicznych. Statki będą budowane z materiałów, dostarczonych przez polskie huty, i tylko te ich części, których w kraju wykonać nie można, będą sprowadzone z zagranicy. Na zapytanie o stocznice gdyńską, pan minister oświadczył, że dążeniem jego będzie, aby stocznice rozbudować i przysposobić już w najbliższym czasie do budowy nie tylko większych jednostek rybackich, lecz i małych pełnomorskich statków handlowych. Ponadto stocznia musi być przystosowana jak najprędzej do wykonywania remontów statków, aby wszystkie statki polskie w niej mogły skutecznie swe naprawy.

Sąd Najwyższy napiętnował działalność „Deutsche Vereinigung“**zatwierdzając wyrok Sądu Apelacyjnego w procesie „D. V.“ przeciw naszemu wydawnictwu**

W poniedziałek Sąd Najwyższy rozpatrywał skargę kasacyjną „Deutsche Vereinigung“ w Bydgoszczy przeciw wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w głośnym procesie D. V. przeciw naszemu wydawnictwu o rzekome oszczerstwo i zniesławienie jakiegoś mielibyśmy dopuścić się w artykule, piętnującym wyrotową działalność organizacji niemieckiej w powiecie morskim. (Jak wiadomo, na terenie powiatu morskiego „Deutsche Vereinigung“ została już rozwiązana).

Sąd Najwyższy na poniedziałkowej

rozprawie skargę kasacyjną D. V. o dala i zatwierdzając uniewinniający redaktora odpowiedzialnego naszych wydawnictw wyrok Sądu Apelacyjnego.

Na rozprawie przed Sądem Najwyższym adwokat skarżącej nas D. V. nie zjawił się. Wywody obrońcy redaktora odpowiedzialnego naszych wydawnictw, adw. Witolda Wedegisa z Gdyni podkreślające słuszność wyroku Sądu Apelacyjnego znalazły pełne odroczenie prokuratora Sądu Najwyższego. W ten sposób został ostatecznie za-

kończony proces, w którym działalność szkodliwa „Deutsche Vereinigung“ została napiętnowana przez trzy instancje.

Czarna ospa w Mandżuko

Tokio. Z Mandżuko donoszą o szerzeniu się tam czarnej ospy. Dotychczas zanotowano ponad 200 wypadków tej choroby. Dla przeciwdziałania szerzeniu się zarazy, utworzono wzdłuż południowo-mandzurskiej linii kolejowej i dokoła Hsing-Kang liczne kwarantanny.

Japończycy grożą: Nankin będzie zrównany z ziemią

Tokio. Koła japońskie sądzą, że zniszczenie Nankinu skróci czas trwania działań wojennych, demoralizując wojska chińskie, stawiające opór pod Szanghajem. Zdaniem tych kół, pierwsze bombardowanie Nankinu w dn. 14 i 15 września, nie miało określonych celów i było ściśle „charakteru uczuciowego”, ponieważ japoński okręt admirałski „Idzumo” znajdował się w niebezpieczeństwie. Brak przygotowania do nalotów, pociągnął za sobą duże straty. Oficjalnie podano, że 8 samolotów zostało zniszczonych. Natomiast koła dobrane poinformowane obliczają straty na 25 samolotów. W przyszłości bombardowania dokonywane będą z zimną krwią po skrupulatnym przygotowaniu. Około 100 samolotów nowego typu, poprzedzanych dostateczną liczbą aparatów myśliwskich, zarzuci Nankin bombami zapalającymi. Za zniszczeniem

Nankinu pójdzie prawdopodobnie zniszczenie Hang-czeu i dwóch linii kolejowych, wiodących do Szanghaju, co

utrudni zaopatrywanie wojsk chińskich i przyspieszy całkowitą demoralizację i kapitulację rządu nankińskiego. (Pat).

...i odpowiedź chińska

Szanghaj. Komentując decyzję japońską bombardowania Nankinu oficjalne koła chińskie podkreślają, że bombardowanie miasta bynajmniej nie załamało ducha ludności, przeciwnie — przyczyniło się do wzmocnienia woli obrony. W kołach oficjalnych podkreślają, że zarówno rząd, jak i ludność chińska nie skapitulują nawet w wypadku całkowitego zniszczenia miasta.

Bombardowanie Kantonu

Szanghaj. 30 japońskich samolotów mimo dobrze przeprowadzonej obrony przeciwlotniczej, zbombardowało wczoraj Kanton. Straty, spowodowane bombardowaniem, nie są jeszcze ustalone, w każdym bądź razie nie ulega wątpliwości, że było to najsilniejsze dotąd bombardowanie Kantonu.

Obrona przeciwlotnicza została zawiadomiona z Macao o zbliżaniu się samolotów japońskich, a z chwilą ukazania się aparatów nieprzyjacielskich, chińska artyleria przeciwlotnicza rozpoczęła gwałtowny ogień. Jednocześnie wystartowały eskadry chińskie, na wiążąc walkę powietrzną.

Według informacji ze źródeł chińskich, stracone zostały dwa samoloty japońskie. (Pat).

Bezpodstawne „rewelacje” o zmianach w O. Z. N.

(oh) Warszawa, (tel. wł.). Prasa stołeczna i prowincjonalna umieszcza od szeregu dni informacje, dotyczące zmian personalnych i organizacyjnych w Obozie Zjednoczenia Narodowych. Wiadomości te według miarodajnych oświadczeń pochodzą z dowolnie wysnuwanych domysłów na temat konferencji plk. Koca z różnymi osobistościami, które są natychmiast podchwytliwe i dowolnie komentowane. Konferencje te nie mają nic wspólnego z „rewelacyjnymi” doniesieniami prasy opozycyjnej. Nieprawdziwe są również pogłoski o zmianach personalnych w kierownictwie O. Z. N.

Katastrofa 2 ekspresów we Francji

8 zabitych — 25 rannych
Bordeaux. W pobliżu miejscowości Ars w odległości 15 klm. od stacji Angouleme wydarzyła się katastrofa kolejowa. Dwa ekspresy, idące do Paryża, zderzyły się. Pierwszy z ekspresów przybył na stację Angouleme z Bordeaux o godz. 22 min. 7, odszedł o godz. 22.13, następny dodatkowy ekspres wprowadzony na okres letni wyszedł ze stacji Angouleme o godz. 22.20. Pierwszy z tych pociągów wykołoił się w pobliżu Ars, drugi zaś nie mając sygnałów ostrzegawczych, wpadł na ostatnie wagony wykołojonego pociągu.

Liczba zabitych w katastrofie kolejowej wynosi 8 osób. Rannych jest 25 osób, z czego 15 bardzo ciężko. Jeden z rozbitych wagonów kolejowych jeszcze nie został uprzątnięty tak, że prawdopodobnie liczba ofiar katastrofy okaże się większa.

Na miejscu katastrofy rozgrywa się rozzdzierające sceny. Pasażerowie poszukują swych towarzyszy — podróży, krewnych. Jeden z wagonów został rozbity dosłownie w drzazgi. Pomiędzy zabitymi trzy osoby należą do jednej rodziny.

Kasjarze żydowscy w rękach policji gdańskiej

Bezczelnych włamań dokonywano w biały dzień w centrum miasta — Aparaty tlenowe, łomy i wytrychy na usługach zbrodniarzy

Po złapaniu międzynarodowego fałszerze czeków, żyda Loechińskiego, o czym donosiliśmy w jednym z poprzednich numerów, gdańska policja kryminalna może poszczycić się drugim dużym sukcesem, mianowicie wykryciem i aresztowaniem zorganizowanej szajki niebezpiecznych kasjarzy, którzy od kilku miesięcy bezkarnie grasowali na terenie Gdańska.

Szajka składała się z 5-ciu osób, wyłącznie żydów, w tym czterech obywateli polskich i jednego obywatela gdańskiego. Na jej czele stał Benjamin Anachowicz-Birnbaum, znany zbrodniarz warszawski, który przeniósł się ostatnio do Gdańska, stając się przywódcą zbrodniczej bandy. Współpracowali z nim 48-letni Izrael Feldmann, 41-letni Saul Popowski, 36-letni Izrael Markowicz i 24-letni Erwin Chacky.

Narady zbrodniarzy, którzy utrzymywali żywy kontakt z warszawskim podziemnym światkiem, odbywały się z reguły w mieszkaniu Popowskiego, którego zwano „generałem Popowiczem”; tam też planowano zuchwałe wypadki.

Kasjarze urządzali się w ten sposób, że przed biuro, które zamierzali obrabować zajeżdżali samochodem, będącym własnością jednej z miejscowych firm żydowskich, w której Chacky (obyw. gdański) zatrudniony był w charakterze szofera. Chacky używał auta do zbrodniczych celów bez wiedzy jego właścicieli. Po udanej, lub nie udanej robocie, kasjarze odjeżdżali tym samym samochodem, ginąc szybko z oczu przechodniów. Ciekawe jest przy tym, że zuchwałych włamań dokonywano często w biały dzień i w centrum miasta, nie zważając na ożywiony ruch uliczny.

Zamach na magazyn jubilerski

W nocy na 6 czerwca ofiarą kasjarzy padło biuro handlu win Kiesana przy Hundegasse, gdzie po rozbiciu kasy łomem zrabowano na szczęście nie wielką jej zawartość w kwocie około 70 guldenów. Ośmieleni bezkarnością, tego pierwszego wystąpienia, gdyż zdołano z łupem zniknąć nieopatrzenie, kasjarze użyli na większą skalę zakrojony plan obrabowania składu jubilerskiego f-v Wegner przy Grosse Wollwebergasse. Przed skład zajechano autem dn. 17 lipca o godz. 19.30, a więc w biały dzień. Na pierwszym piętrze nad składem znajdowało się puste mieszkanie. Tamte dy właśnie, przez wybicie otworu w podłodze, zbrodniarze zamierzali dostać się do jubilera. Poinformowani o tym, że f-a Wegner posiada nowoczesne kasy pancerne, gdzie przechowywane są kosztowności, złościny przed tym już sprowadzili sobie z Warszawy kompletną aparaturę tlenową i wraz z nią zapomocą wytrychów dostali się do próżnego mieszkania na I piętrze, gdzie niezwłocznie przystąpili do przebijania otworu, wybierając w tym celu ubikację klozetową.

Rchota się jednak nie powiodła. Spłoszeni przez lokatorów domu, zbrodniarze musieli zmykać, uczynili to jednak tak szybko, że nie zdołano ich rozpoznać.

W dalszym ciągu swych popisów banda włamała się w nocy na 22 lipca do biur Gdańskiego Towarzystwa Ogniwego na Milchkenngasse, gdzie rozpruto szafę pancerną zabierając znajdującą się w niej gotówkę. I tym razem jednak na szczęście łup zbrodniarzy nie okazał się wielki, gdyż kasę poprzedniego dnia opróżniono.

Zdradziła ich... Motława

W międzyczasie gdańska policja kryminalna wprowadziła w ruch wszystkie

sprężyny, aby wpaść na trop zuchwałych przestępców. Szajka była jednak nieuchwytna, zacierając po sobie ślady z niezwykłą umiejętnością.

Dopomógł przypadek. Funkcjonariusze policji zaobserwowali pewnego dnia samochód, który zatrzymał się na jednym z mostów nad Motławą, przy czym jacyś ludzie wyrzucili do rzeki długi ciężki pakiet, a następnie szybko odjechali. Pakiet został wyłowiony i okazało się, że była to częściowo zużyta już butla tlenowa. Numer auta został zanotowany i w ten sposób śledztwo zdobyło pierwsze konkretne nici.

Wkrótce po tym aresztowany został jeden z członków bandy, szofer Chacky, który początkowo wypierał się wszystkiego. Później jednak, gdy dowody rzeczowe zaczęły się mnożyć, przystąpił do muru żyd przyznał się do winy i „wysypał” swoich kompanów. Przeprowadzona u nich rewizja dostarczyła tak niezbitych dowodów obciążających w postaci różnych narzędzi kasjarskich, że o dalszym wykręcaniu się mowy już być nie mogło i cała piątka powędrowała za kraty.

Przywódca bandy popełnił samobójstwo

Osadzony w gdańskim więzieniu śledczym przywódca szajki Benjamin Anachowicz-Birnbaum, wolał uprzedzić wyrok są-

dowy i sam wymierzył sobie sprawiedliwość. Nocy onegdajszej popełnił on samobójstwo, wieszając się w swej celi więziennej.

Pozostali opryszkowie oczekują rozprawy sądowej, która niebawem się odbędzie, gdyż akt oskarżenia już został w przyspieszonym tempie wygotowany.

Jacht „Krzysztof Arciszewski”

schronił się do małego portu duńskiego Grenaa

W Gdyni otrzymano wreszcie list od załogi

Jacht „Krzysztof Arciszewski”, o którego losy panowała tak wielka obawa dał wreszcie autentyczne świadectwo, że nic złego mu się nie stało. Do Gdyni, na ręce p. dyr. Wieleżyńskiego nadszedł list z Danii, w którym załoga jachtu komunikuje, że znajduje się w małym porcie duńskim Grenaa dokąd schroniła się przed burzą.

Jak już donosiliśmy w drodze z Trelleborga do Goeteborga „Krzysztof Arciszewski” zawinął do Kopenhagi, aby przeczekać tam okres niepomyślnych warunków atmosferycznych. Po

ustaleniu się lepszej pogody, jacht wypłynął znowu na morze, kontynuując swoją podróż do wielkiego zachodnioszwedzkiego portu.

Po drodze jednak ponownie zerwał się sztormowy wiatr, który zmusił załogę do powtórnego szukania schronienia w porcie duńskim. Z chwilą wy pogodzenia się jacht będzie prawdopodobnie kontynuował swą podróż do Goeteborga.

List, otrzymany z pokładu „Krzysztofa Arciszewskiego” nosi datę dn. 19 bm.

Przed polskim lotem do granicy stratosfery

W chwili zupełnej ciszy i bezwietrza

nastąpi start balonu stratosferycznego

Warszawa. W związku z przygotowywanym na koniec września lotem do granicy stratosfery, podajemy garść szczegółów, dotyczących organizacji lotu.

Przygotowanie balonu do startu wymaga całego szeregu prac wstępnych i współpracy wielu ludzi. Specjalna komisja bada wytrzymałość powłoki balonu i wtedy dopiero kwalifikuje go do lotu. (Powłoka osłabia albo przetarta może trzasnąć). Balon o pojemności ok. 2200 m. sześciennych zostaje napełniony wodorem. Używany zazwyczaj gaz świetlny do lotów na wysokość jest zbyt ciężki. Napełnienie odbywa się tylko do połowy — ok. 1000 m. sześć. świeżego wodoru. Wodór zostaje dostarczony do hangaru, gdzie odbywa się napełnianie, z fabryki w stalowych butlach, pod ciśnieniem. Ze względu na olbrzymią siłę wybu-

chową wodoru napełnianie wymaga wyjątkowej ostrożności. Ze względu na ciężkie warunki lotu, najważniejszą częścią wyposażenia kosza są aparaty tlenowe, umożliwiające lotnikom oddychanie w rozrzedzonej atmosferze. Dwie baterie butli stalowych — normalna i zapasowa — napełnione sprężonym do 140 atmosfer suchym tlenem umieszcza się na dnie kosza. Butle połączone są rozdzielaczem, od którego odchodzą gumowe przewody do dwóch inhalatorów albo t. zw. masek. Maski zakłada się na nos i usta. Tlen przed napełnieniem butli musi być bardzo starannie wysuszony. Para wodna w tlenie zamraża bowiem w niskiej temperaturze dużych wysokościach, za pycha przewody inhalatorów i powoduje katastrofę. W charakterze niezbędnej balastu — ok. 500 kg — zawieszono w wor-

kach na zewnątrz kosza, używa się opłitek żelaznych. Piasek w locie wysokościowym jest nieodpowiedni. Marznie na bryle, albo też osiada w postaci pyłu na powłoce balonu.

Start balonu wysokościowego wymaga zupełnej ciszy i bezwietrza. Wiatr na startie może spowodować katastrofę. Pochodzi to stąd, że balon napełniony jest wodorem tylko do połowy. Dolna część powłoki zwisa luźno. Wiatr może spowodować potrząskanie powłoki w chwili startu. Dlatego też za zwyczaj start odbywa się w godzinach rannych — zaraz po świcie. Ostateczny termin startu, uzależniony całkowicie od pogody, wyznacza się w porozumieniu z P. I. M. Z chwilą ukończenia przygotowań i prac wstępnych rozpoczyna się t. zw. pogotowie pogodowe. Po jednym dniu pogodnym w nocy rozpoczyna się napełnianie balonu, który na rano musi być gotowy do startu. W razie nagłego zepsucia się pogody start może być odwołany w ostatniej chwili.

Personel lotu — pilot prowadzący balon i obserwator naukowy wymagają dokładnego przygotowania do wzięcia udziału w locie.

Przed samym startem obowiązuje ich odpowiednia dieta, oraz wymagany jest do bry sen i zupełny wypoczynek. Lotnik musi być w dobrej formie, zachować pełnię władz umysłowych i fizycznych. Dopiero w tych warunkach załoga balonu może sprawnie i odpowiedzialnie wykonać powierzone jej zadanie.

Katastrofa lotnicza ociemniałego pilota

Rio de Janeiro. — Olbrzymie wrażenie wywołała tu katastrofa lotnicza, której ofiarą padło trzech ludzi, a mianowicie ociemniały lotnik mjr. Adherbal da Costa Olira, por. Aramis Mendonca de Santos i ordynans ociemniałego majora Jose Pereira.

Major Adherbal da Costa, znakomity lotnik brazylijski, stracił wzrok wskutek ka-

tastrofy, której uległ w r. 1934. Ociemniały lotnik odbywał często loty, pilotując, mimo utraty wzroku, w towarzystwie przydzielonego mu lotnika i wiernego ordynansa. Powód katastrofy nieznan, gdyż aparat spadł z wielkiej wysokości i uległ zupełnemu zniszczeniu. Sp. major da Costa był zdaje się jedynym ociemniałym lotnikiem, który do końca życia nie przestał pilotować.

Konsolidacja narodu w ramach O. Z. N.

Przez powołanie do życia Obozu Zjednoczenia Narodowego, partie opozycyjne zostały poważnie zagrożone w swej egzystencji i rozwoju. Stosują też w obronie swych zagrożonych redut i podwórek partyjnych, przeróżnego rodzaju metody i chwytły.

Za najwłaściwszą z metod walk uznana została akcja operowania... plotką. W każdym też prawie numerze pism opozycyjnych aż roi się od wszelakiego rodzaju domysłów, przypuszczeń i inspirowanych sugestii. Że w tych wszystkich podszeptach i sugestjach nie ma ani ślądka prawdy, to więcej niż pewne. Są one jedynie wytworem mniej lub więcej wybujałej fantazji, no i oczywiście... pobożnych życzeń przywódców opozycyjnych.

Twórcą i autorem tego rodzaju metod walki chodzi przede wszystkim o zdezorientowanie opinii publicznej oraz o osłabienie siły atrakcyjnej i potencjonalnej Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Za również korzystną metodą walki politycznej z O. Z. N. opozycja uznała lansowanie próbnymi balonikami o organizowaniu różnego rodzaju „frontów” politycznych. Rozpisuje się więc o organizowaniu frontu Ludowego, frontu Morges itp., a jednocześnie sugeruje się opinii publicznej o wielkim rzekomym rozbićiu w obozie prorządowym, w Związku Legionistów i o panujących w tym obozie niezadowoleniu i rozgoryczeniu. Przyznać należy, że w tym kierunku opozycja wykazuje dużo inwencji i pomysłowości, a przede wszystkim tupetu. Bez zająknięcia się rzuca na łamy swej prasy coraz to inne, nowe nazwiska osób, rzekomo biorących udział w pracy organizacyjnej nowych obozów politycznych względnie obozów te firmujących lub finansujących.

Ta cała zsumowana gra opozycji dowodzi przede wszystkim tego, że stroniactwa opozycyjne, doceniając powagę i solidność pracy organizacyjnej oraz fundamentalność i żywotność a także ideowość narodowo-państwową zasad i założeń ideologicznych Obozu Zjednoczenia Narodowego z jednej strony, oraz rozbićie opozycji i bezpłodność wysiłków zorganizowania społeczeństwa polskiego pod sztandarami swych partji, z drugiej strony, stanęły na rozdrożu i nie wiedzą naprawdę same co dalej robić należy, by dotychczasowy stan wpływów politycznych w terenie utrzymać, nie mówiąc już oczywiście o powiększeniu tych wpływów, gdyż możliwość tego rodzaju, w obecnej konfiguracji politycznej, należy raczej do sfery marzeń. Następnie — zrozumiała opozycja, że w postaci O. Z. N. w życie polityczne wkroczy nowy

DECYDUJĄCY CZYNNIK

pod którego działaniem obecna nasza rzeczywistość polityczna ulec musi i ulegnie bez względu na radykalnej zmianie i przemianom w sensie oczywiście dla opozycji ujemnym. Będzie to najprawdopodobniej, z postępem prac organizacyjnych i realizacyjnych O. Z. N. początkiem końca stopniowego zanikania wpływów obecnych partji opozycyjnych w masach. To też przywódcy tych partji doskonale zdają sobie sprawę z istotnego stanu rzeczy i z groźnej sytuacji, w jakiej wkrótce znaleźć się mogą i tym też przede wszystkim należy tłumaczyć konsternację i nerwowość, jaka w obozie opozycyjnym panuje.

Każdy, najmniejszego nawet kalibru, laik przyznać musi, że na podstawie zasad i założeń ideologicznych Obozu Zjednoczenia Narodowego dokonane zostały zjednoczenie, jeżeli nie całego polskiego społeczeństwa, to w każdym bądź razie tak olbrzymiej jego części, że pozostałe resztki nie będą w stanie odegrać większej roli, w życiu politycznym naszego państwa. I na to nic nie poradzą ani historyczne ataki prasy opozycyjnej, preparowane i podawane od czasu do czasu wiadomości sztabów partyjnych o nowych rzekomo zdobyciach swych partji, ani też coddziennie w nowej

Na Litwie wzmogła się fala prześladowań Polaków

Los trzech gimnazjów polskich jest zagrożony. — Pismo litewskie samo stwierdza, że w okolicach Janowa nie można rozmówić się po litewsku

Represje szkolne przeciwko Polakom na Litwie, stosowane przez rząd litewski, wzmogły się na sile z rozpoczęciem nowego roku szkolnego. Atak skierowano przede wszystkim na trzy polskie gimnazja w Kownie, Wilkomierzu, i Poniewieżu.

Represje przeciwko Polakom w Litwie są zgola innego rodzaju, aniżeli w krajach gdzie również szkoła polska napotyka na znaczne trudności. Nie ma tutaj mowy o terrorze fizycznym, o napadach bojówek.

Zbyt głęboko zakorzeniona jest obawa i strach wśród Litwinów przed Polakami, aby mogli sobie na to pozwolić. Natomiast wykorzystują oni z całą perfidią zarządzenia i przepisy wydawane w rozmaitych okresach, mające na celu zupełne wyniszczenie polskości na Litwie.

W roku bieżącym stosowane jest z całą surowością zarządzenie, na mocy którego prawo do pobierania nauki w języku polskim mają jedynie dzieci rodziców, posia-

dających adnotację w paszporcie, iż są narodowości polskiej. Wiadomym jest zaś na jakie trudności napotyka ci obywatele litewscy narodowości polskiej, którzy przy wydawaniu dowodu osobistego domagają się wpisania ich do narodowości polskiej. Jeżeli pozostają w jakikolwiek stosunkach zależności od urzędu, przedsiębiorstw, zakładów przemysłowych czy instytucji litewskich, to wpisanie tej adnotacji pociąga za sobą automatyczne pozbawienie pracy, wysiedlenie z zajmowanego mieszkania, odebranie pożyczki bankowej oraz najrozsawniejsze szkany administracyjno-policyjne. Wielu zaś z pośród Polaków, zwłaszcza zamieszkałych we wsi, jest niedostatecznie uświadomiona w labiryncie przeróżnych przepisów administracyjnych i nie wie, iż przy wyrabianiu dowodu osobistego należy domagać się umieszczenia w nim wspomnianej adnotacji.

Opierając się więc na tym, iż wielu z pośród Polaków, którzy do tej pory posyłali swe dzieci do szkół polskich nie posiada w dowodach osobistych tej adnotacji, władze litewskie poczęły masowo zabierać przyjmowania dzieci do szkół polskich.

Los trzech polskich gimnazjów w Litwie stoi więc pod znakiem zapytania. O ile władze litewskie nie zmienią swego stanowiska, w takim razie może dojść do zamknięcia kilku klas, skutkiem braku odpowiedniej ilości uczniów, co w rezultacie może doprowadzić do zamknięcia całego zakładu. Nie koniec jednak na tym, albowiem rozporządzeniem ministra oświaty już zamknięto klasę podstawową w gimnazjum polskim w Wilkomierzu. Wszelkie petycje rodziców, domagających się zmiany tej decyzji, pozostały, jak do tej pory, bez odpowiedzi. Zarządzenie to ma na celu postawienie gimnazjum polskie w Wilkomierzu w takiej sytuacji, aby w roku przyszłym zlikwidowano z kolei klasę wstępną dla braku odpowiedniej ilości kandydatów, za rok zaś klasę pierwszą itd. Działanie tego procesu jest powolne, niemniej jednak pewne.

Ludność polska w Litwie, której liczba przekracza 200 tysięcy, stanowiąc w ten sposób 10 proc. ogółu mieszkańców, posiada z rozpoczęciem bieżącego roku szkolnego trzy gimnazja, których los ostateczny nie jest pewny i 10 szkół powszechnych. Jak z tego wynika jedynie niewielka, niewspółmierna mała do ogólnej ilości, garstka dzieci może korzystać z nauki w języku ojczystym. Reszta jest skazana na litwinizację. Na te tych bezwzględnych prześladowań Polaków jakże charakterystycznym jest głos pisma kowieńskiego „10 Centu”, które w swoim reportażu z okolic Janowa ubolewa, iż w miejscowości tej osoba mówiąca po litewsku, nie może nie kupić na targu. Okoliczni rolnicy, mówią jedynie po polsku, a nawet Rosjanie używają tego języka. Pismo litewskie jednak, przy swoich biadaniach, nie podaje ciekawego faktu, iż w okolicach Janowa, gdzie cała ludność mówi po polsku, nie ma ani jednej polskiej szkoły, a w kościołach wszystkie nabożeństwa odprawiane są w języku litewskim.

Wszystko to świadczy, iż ludność polska w Litwie z nowym rokiem szkolnym jest znowu narażona na wielkie trudności, na egzamin z przywiązania do ojczystej mowy. Zrozumiałym jest, iż z całą energią i odwagą walczy ona w poczuciu swych praw i krzywd przeciwko tej fali represji i szkany. Te ostatnie są tym silniejsze, iż władze litewskie doskonale sobie zdają sprawę z bezsilności wszystkich poczynań, z ogromu przywiązania Polaków do języka ojczystego i z siły jaka tkwi w narodzie polskim.

ści organizacyjnej, a tym bardziej jako sprawdzianu siły i popularności w masach z tego chociażby względu, że każda, w umiejętnie formie spreparowana demagogia, potrafi skupić gromadkę nieorientujących się dostatecznie w całokształcie naszych warunków politycznych osób i nie mogących brać pełnej i świadomej odpowiedzialności za swe czyny, powstających w poważnej części pod działaniem patologicznej psychozy, panującej na pewnych jeszcze odcinkach naszego zespołowego życia i w pewnych odłamach naszej społeczności, dla których „bożek” partyjny, a nie idealny, pozytywny stosunek do Państwa i jego zadań, stanowi kanon i drogowskaz polityczny. — Tego rodzaju mentalność polityczna odnosić może nawet pozornie pewnego rodzaju sukcesy, w skali oczywiście nie znaczącej dla naszego organizmu państwowego, nie może natomiast stanowić podstawy ideologicznej dla wielkiego dzieła konsolidacji narodowej, która dokonana być może jedynie przez Obóz Zjednoczenia Narodowego.

M. Z.

ZAKŁADY OGRODNICZE B. HOZAKOWSKI

polecają najwyższe gatunki **cebulek kwiatowych**
Hiacenty Narcyzy Krokusy Tulipany
po cenach hurtowych. Na żądanie wysyła się prospekty i cenniki bezpłatnie.
Toruń, Mostowa 28 — skrzynka pocztowa nr. 1. 6224

Pogłoski o wizycie min. Becka w Berlinie

Paryż. Według informacji niektórych tutejszych dzienników, powołujących się na niemieckie źródła oficjalne, minister Beck w drodze powrotnej z Genewy zatrzyma się w Berlinie, celem omówienia z mianymi rodajnymi czynnikami niemieckimi ostatnich wydarzeń na odcinku stosunków polsko — niemieckich. Według zapewnień tych kół, berlińskie rozmowy min. Becka dopro-

wadzą do wspólnej deklaracji, która będzie równocześnie ogłoszona w Berlinie i Warszawie w sprawie uregulowania kwestii mniejszości niemieckiej w Polsce i polskiej w Niemczech.

Pogłoskę o takiej deklaracji podało w ub. tygodniu jedno z pism niemieckich w Gdańsku, zaznaczając, że ogłoszenie deklaracji nastąpi niebawem.

15.000 zł na F. O. N.

„Chcąc żyć w pokoju, trzymając silnie to, co do nas należy, musimy być tak silni, aby wojna z nami była niebezpieczna i groźna“.
Marszałek E. Śmigły-Rydz.

Jak nas informują, pracownicy Zjednoczonych Zakładów Górniczo-Hutniczych Spółka Akcyjna w Sosnowcu, świadomi swych obowiązków obywatelskich wobec

kraju, przeprowadzili akcję zbiórki pieniężnej na Fundusz Obrony Narodowej.

Akcja ta dała 15.000 zł, którą pracownicy przekazali na konto czekowe P. K. O. Nr. 6 Funduszu Obrony Narodowej na zakup sprzętu wojennego.

Zyczeniem pracowników Zjednoczonych Zakładów Górniczo-Hutniczych jest, aby, w myśl hasła Marszałka Edwarda Śmigły-Rydz, wojna z nami była naprawdę niebezpieczna i groźna.

Gibraltar — lotniczą bazą ochronną W. Brytanii

Budowa wielkiego lotniska wojskowego

W Gibraltarze powstać ma w niedługim czasie druga baza lotnicza W. Brytanii w zachodniej części morza Śródziemnego. Dotychczas na tym odcinku morza Marta stanowiła jedyną obronną bazę lotniczą Anglii.

Niedawno znaczna liczba właścicieli fa-

bryk i domów we wschodniej dzielnicy Gibraltaru otrzymała nakaz zlikwidowania swych przedsiębiorstw w ciągu najbliższych trzech miesięcy. Domy te zostaną po opróżnieniu zburzone, zaś na ich miejscu powstać ma wielkie lotnisko wojskowe.

Masowe „czystki” w komsomołach ukraińskich

Moskwa. Występujący w moskiewskim okręgowym Komitecie Komsomołu, Kosarew poinformował zebranych, że władze musiały przeprowadzić w Ukraińskim Komsomole czystkę w rozmiarach dotąd niepraktykowanych. Ogółem z ukraińskich organizacji komsomolskich usunięto 1088 pracow-

ników partyjnych, którzy zajmowali kierownicze stanowiska. Część usuniętych została aresztowana przez organa NKWD; sprawy pozostałych skierowano do rozstrzygnięcia komisji kontroli partyjnej. Jednocześnie postawiona została kwestia zmiany całego kierownictwa Komsomołu Ukraińskiego.

formie i szacie inscenizowane domysły i przypuszczenia.

Naród polski zjednoczyć się musi. Jest to proste nakaz chwili, wypływający nie tylko z struktury naszych stosunków wewnętrznych, lecz przede wszystkim z sytuacji międzynarodowej, a każdy, nawet nasz przeciwnik polityczny, zgodzić się musi, że w chwili obecnej, poza Obozem Zjednoczenia Narodowego, nie ma ani partji ani obozu politycznego ani też tak silnej indywidualności wśród partji opozycyjnych, którzyby dzieło Konsolidacji Narodowej mogli skutecznie przeprowadzić.

Partie opozycyjne nie posiadają do realizacji idei Zjednoczenia kredytu moralnego w społeczeństwie z uwagi na swój negatywny i tendencyjny — wrogi stosunek do wszelkich prac i poczynań państwowych w okresie ostatnich jedenastu lat. Nie posiadają również dostatecznie przygotowanego aparatu wykonawczego ani też zespołów osobowych, mogących podjąć głęboko przemyślaną i planową pracę na niwie pań-

stowej. Poza tym nie posiadają wśród mas wpływów w tym stopniu, do jakiego w pismach swych się przyznają i jakim szermują, starając się zasugerować opinię publiczną rzekomą swą popularnością i rozbudową swych agend partyjnych w terenie.

Te zaś sporadyczne wypadki w postaci różnych „wyczynów” i „wybryków” sprytnie i tendencyjnie, na podłożu silnej, niepoczytalnej demagogii, aranżowane, a na które wodzowie opozycji, jako na emanację swej siły i sprężystości, tak chętnie się powołują, przemawiają raczej na ich niekorzyść zarówno w sensie możliwości konsolidacyjnych jak i w znaczeniu oceny ich realnej siły politycznej i organizacyjnej. Nie może być bowiem fundamentem Zjednoczenia Narodowego partja, której działalność opiera się przede wszystkim na przesłankach doktrynerskich i demagogicznych, a „wyczyny” i „działalność” kolidują w większości wypadków z prawnym stanem rzeczy. Nie można również tych „wyczynów” traktować jako dowodu sprężysto-

Na odcinku prac Obozu Zjednoczenia Narodowego Koła Toruń

Tylko jednolita wola rozwiąże problemy, od których będzie zależeć dobrobyt Polaków

Bilans wstępnych prac organizacyjnych Oddziału Obozu Zjednoczenia Narodowego w Toruniu

Zebranie organizacyjne Oddziału, odbyło się w dniu 24 czerwca, przy tłumnym i żywym zainteresowaniu społeczeństwa toruńskiego.

Prezydium Oddziału, rozpoczęło swe prace wstępnie bezpośrednio po zebraniu organizacyjnym, powołując do życia sekcje fachowe, a mianowicie propagandową, organizacyjną i gospodarczo-społeczną, normując zakres ich pracy odpowiednimi regulaminami.

Miesiące lipiec i sierpień przeszły wśród wyjątkowej pracy organizacyjnej.

Ścisłe Prezydium Oddziału, odbyło w tym okresie liczne konferencje z przedstawicielami wszystkich warstw miejscowego społeczeństwa, oraz szereg zebrań organizacyjnych, zwracając się równocześnie o współpracę do wszystkich miejscowych organizacji, związków, zawodów czy instytucji.

Konkretnym rezultatem tych prac jest zorganizowanie kilkudziesięciu poszczególnych czy grup zespołów O. Z. N., o poważnej sile liczebnej, ponadto dalszych kilkadziesiąt zespołów znajduje się w stanie organizacji.

Hasło konsolidacji rzetelnego polskiego elementu rzucone przez Marszałka Polski Śmigłego-Rydza, znalazło nader żywy odzew na naszym terenie.

Stąd praca organizacyjna Oddziału nie napotykała na przeszkodę, aczkolwiek niewątpliwie sprawa wawelska i zamach na plk. Koca, podziałały hamująco w tym czasie na prace Oddziału. Kłopoty nielicznej grupy niezadowolonych, które użegnęły się na terenie Pomorza w Grudziądzu i Bydgoszczy, nie miały najmniejszego wpływu ujemnego na prace Obozu.

SKONSOLIDOWANIE ELEMENTU POLSKIEGO.

Społeczeństwo toruńskie, ustosunkowało się rzeczowo i życzliwie do deklaracji pułkownika Koca a widząc, że do pracy powołani zostali ludzie niezależni, z dobrą wiarą i zapałem do sprawy, popiera czynnie zamierzenia Oddziału w tym przekonaniu, że skonsolidowanie rzetelnego polskiego elementu, dla podniesienia poziomu gospodarczego i wzmocnienia obronności kraju, jest nakazem chwili.

Społeczeństwo wierzy mocno, że w jedności jest siła i ratunek, do wydobycia się z ciężkiego położenia gospodarczego, w jakim się dzisiaj znajdujemy i wzmocnienia obronności kraju naszego.

Tylko jednolita i silna wola wszystkich rzetelnych i uczciwych Polaków, zdolna jest rozwiązać problemy, od których zależeć będzie dobrobyt obywateli Polaków.

Wtedy tylko znajdzie się praca dla wszystkich, zadowolenie, a przede wszystkim siła, która zabezpieczy nasze Państwo, na wypadek zachłanności naszych sąsiadów.

Życie organizacyjne Oddziału wykazuje wielką żywotność.

Gotowe zespoły czy grupy zespołów, pracują pełną parą a fachowe sekcje Oddziału, w swym zakresie, wykonały już poważne prace.

Oddział toruński odbył już szereg zebrań kierowników zespołów i prelegentów, dla celów informacyjnych i propagandowych, przy współudziale przewodniczącego Okręgu toruńskiego dr. K. Tomaszewskiego oraz pełnomocnika O. Z. N. na Województwo Pomorskie p. posła Marchlewskiego.

Zgłoszenia na członków napływają codziennie. W zgłoszeniach przeważa element inteligencji pracującej, robotnicy, drobni kupcy, handlarze, wolne zawody, członkowie różnych organizacji społecznych, przy pewnej rezerwie większych firm kupieckich i rzemieślników.

Na członków przyjmuje Oddział wyłącznie osoby o nieposzlakowanej czci i honorze, w myśl obowiązującego regulaminu, z których każda ze swego środowiska musi otrzymać dodatnią opinię, zanim może uzyskać członkostwo Obozu.

Ten dobór ludzi daje gwarancję solidnej i pełnej poświęcenia pracy społecznej dla Państwa, która przynieść musi w rezultacie realne dodatnie efekty.

Specjalną troską stara się otoczyć Oddział pracowników fizycznych ze wszyst-

kich zawodów, jako że warunki, w jakich się znajduje dzisiaj świat pracy, wymagają dla niego szczególnej opieki.

Dla tych celów organizuje Oddział Związek Zawodowy pod nazwą Pomorskie Zjednoczenie Organizacji Zawodowych.

Związek ten już dzisiaj rozporządza poważną ilością członków, a po przeprowadzeniu pewnej reorganizacji, da robotnikowi opiekę, pomoc zawodową i pracę, oraz możliwość dokształcania się na kursach oświatowych.

ZAGADNIENIE GOSPODARCZE.

Największy nacisk kładzie Oddział na zagadnienia natury gospodarczej. Przy współudziale fachowców i specjalistów do poszczególnych dziedzin gospodarczych, opracował już Oddział obszerną ankietę, charakteryzującą warunki gospodarcze, społeczne i polityczne tereny naszego miasta. W ankiecie tej konkretyzuje Oddział w szeregu ważniejszych zagadnieniach, najaktualniejsze potrzeby miejscowego społeczeństwa, a przede wszystkim sprawę zatrudnienia wolnych rąk do pracy i podniesienia polskiego rzemiosła i handlu, oraz

wykorzystanie naturalnych warunków miasta naszego, położonego nad główną arterią komunikacyjną, jaką jest Wisła, która predestynuje nasze miasto na ważne centrum handlowe i przemysłowe. Sprawa rugowania żydostwa z naszego życia gospodarczego, społecznego i politycznego stawia Oddział przed innymi zagadnieniami na pierwszym miejscu.

Chcąc podejść do społeczeństwa z zagadnieniami życia codziennego, Oddział tutejszy inicjuje przez swą Sekcję Gospodarczą powstanie spółdzielni towarowych i pieniężnych dla naszego rzemiosła i drobnego handlu, oraz dla rzeszy pracujących, ponadto zorganizuje pośrednictwo pracy.

Niewątpliwie w pierwszym tak krótkim okresie organizacyjnym nie można spodziewać się bezpośrednich efektów, chociaż sam fakt konsolidacji na naszym terenie licznych rzesz obywateli Polaków, bez względu na ich dotychczasowe przekonania polityczne, jest już bardzo poważną pracą, która ma dać podstawy na przyszłość do rozwiązania w zgodzie i wzajemnym zaufaniu, tych wszystkich problemów, które zadecydują o naszej lepszej przyszłości.

Tak, jak nie padnie piorun z bezchmurnego nieba, tak samo nie wygra na loterii ten, kto nie zaopatrzył się w los loteryjny.

Komunikat Komendy Nacz. Zw. Legionistów

Komenda Naczelna Związku Legionistów Polskich nadesłała nam następujący komunikat:

— Komenda Naczelna Związku Legionistów Polskich składa podziękowanie wszystkim, którzy dali wyraz swej łączności z 14-tym Zjazdem Legionistów, odbytym w dniu 8 sierpnia rb. w Krakowie.

Wobec wyrażonych przez poszczególne

organizacje i osoby życzeń owocnych obrad komenda naczelna wyjaśnia, że w myśl statutu walne zjazdy sierpniowe mają charakter zjazdów koleżeńskich, których momentem najistotniejszym jest hołd dla Marszałka Piłsudskiego. Obrady organizacyjne Związku są treścią zjazdów delegatów, które odbywają się w maju, w terminach dwuletnich.

Kontrola morza Śródziemnego rozpoczęta

Paryż. W poniedziałek, dnia 20 bm. weszły w życie uchwały konferencji łyńskie, zarządzające kontrolę morza Śródziemnego przez floty angielską i francuską. Kontrola wykonywana jest przez 60 do 70 kontrtorpedowców, torpedowców oraz przez kil-

ka tuzinów samolotów, rozmieszczonych w różnych punktach wybrzeża śródziemnomorskiego. Główne dowództwo morskich sił francuskich powierzone zostało wiceadmirałowi Esteva, który przebywa w Oranie w Algierii.

W krzywym zwierciadle

Motoryzacja kuleje, bo benzyna za droga

Słyszymy wciąż, że koniecznie musimy „wyjść z prymitywu” drogowego i komunikacyjnego, że konia, zaprzęzonego do dysza, musimy zastąpić pojazdem mechanicznym, że musimy „zmotoryzować” warsztaty rzemieślnicze, że musimy to uczynić choćby z uwagi na obronność państwa.

Ale z chwilą, gdy od haseł przejść mamy do czynu, okazuje się, że piętrzą się jeszcze olbrzymie trudności, tkwiące przeważnie w dziedzinie finansowej. Aby pełnąć zatem motoryzację na właściwe tory, trzeba koniecznie usunąć przeszkody.

Jedną z takich przeszkód — i to jedną z głównych — jest sprawa benzyny. Czym owies i siano dla konia — tym benzyna dla motoru. Nie wyobrażamy sobie, aby chłop mógł utrzymać konia, gdy owsa i siano mało i gdy są zbyt drogie. Nie podobna też wyobrazić sobie „motoryzacji”, gdy benzyna mało i gdy jej cena jest zbyt wysoka. A tak jest niestety... Spójrzmy na cyfry, a przekonamy się.

Zdawałoby się, że w ciągu ostatnich lat produkcja benzyny u nas wzrosła. Przecież widzimy na ulicach więcej samochodów. A jest właśnie inaczej... Produkcja benzyny w roku 1926 produkcyjna wynosiła 97 tysięcy ton, to w roku 1936 tylko 88... W roku 1928 w przemyśle przetworów naftowych było zatrudnionych 4700 robotników, ale w roku 1936 już tylko 3200... Tak samo spada konsumpcja benzyny. Wynosiła ona w roku 1928 na jednego mieszkańca Polski przeciętnie 3,2 kg rocznie, w roku 1936 spadała do 2,3 kg...

Spójrzmy śmiało w oczy tym faktom i cyfrom. Cofamy się! Wciąż mamy na ustach: „motoryzacja” — a faktycznie — jeśli chodzi o zasadniczy produkt napędny sił zmotoryzowanych — cofamy się...

Dlaczego? BO BENZYNA JEST ZA DROGA. Bo jej cena działa odstrasza i hamuje na rozwój motoryzacji.

Delitę litr benzyny kosztuje około 60 gro-

szy. Zależy to od odległości od naszego zagłębia naftowego, od stacji załadunkowej Drobobycz, od wysokości frachtu kolejowego za przewóz do miejsca przeznaczenia.

Ale przyjmijmy przeciętną cenę 60 gr. za litr benzyny i poddamy ją analizie!

Refineria otrzymuje 27 groszy. Podatki (konsumcyjny, drogowy itd.) wynoszą około 20 groszy. Resztę pochłania fracht kolejowy i koszty handlowe.

Otóż rozpiętość między wartością towaru loco fabryka — 27 gr. a ceną sprzedażną — 60 gr., — wynosząca przeszło 100%, jest zbyt wielką i gospodarzo nieuzasadnioną.

Powtarza się tu to samo, co widzimy w tyłu innych dziedzinach naszego życia gospodarczego: po drodze od wytwórcy do spożywcy gęsty las zbyt wielkich kosztów i postronnych zarobków. To samo jest z węglem i to samo z mięsem, to samo z garnkiem emaliowanym i to samo z kilogramem jabłek.

I jeżeli się zastanowimy, dlaczego w konsumpcji Polska figuruje — z wyjątkiem... kartofli, gdzie dzierymy prym — na najdalszych miejscach w porównaniu z innymi państwami, za Albanią czy Bułgarią, to przyczyna jest niemal wszędzie jedna i ta sama: produkt u wytwórcy jest tani, ale zanim dojdzie do spożywcy, tak rośnie w cenę, że staje się niemal niedostępny dla ogółu społeczeństwa, nie składającego się u nas bynajmniej z bogaczy i rentierów... Mamy tani cukier i węgiel, owoców i jarzyn w bród, ale spożywamy ich bardzo mało, bo na rynku wewnętrznym, w handlu detalicznym, ceny ich są zbyt wygórowane.

Tak samo jest z benzyną. Nie wyrzuci ona po prostu rozsądnej kalkulacji dla najzagorzalszego wielobiciela „motoryzacji”. Jest hamulcem w tak doniosłym zagadnieniu — zarówno państwowym jak i cywilizacyjnym — jakim jest „wyjście z prymitywu” zaprzęgu konnego...

PRZEGLĄDAMY PRASE.

Bo to jest awans dla panny

Wojsko wraca z manewrów! — to okrzyk, którego echo jeszcze nie ucichło. Łamy pism roją się od opisów, reportaży, wspomnień, refleksyj.

Najcudniej przecież powróć wojska opisał w „Kurierze Warszawskim” Kornel Makuszyński, ten nieporównany piewca serca ludzkiego, ten generalny dostawca pogody i słońca na dworze Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

Oddajmy głos Kornelowi:

„Patrzę, patrzę i oczom nie wierzę: pięćdziesiąt tysięcy ludzi w Bydgoszczy uczyniło niezmierny krzyk na cześć wojska. „Jedzie, jedzie rycerz zbrojny, wraca do domu z długiej wojny”... — Wojna była na niby, lecz żołnierz był spracowany do siódmego potu. Niepoliczono tłumy wyległy, aby zetrzeć pot z jego czoła. Za pał, jak płomień, objął ludzkie serca. Wi dok, podobno, był niebylewale wspaniały, lecz cokolwiek zamazany w zarysach, bo oczy patrzyły przez łzy. Z rozrzwieniem czytałem opisy tego wejścia armii w miejskie bramy; każde słowo tych opisów było wysokopiennie strzeliste i każde miało kształt wykrzyknika, wyniosłej topoli wśród piarskich znaków. Pozdrowienie tobie, miasto szlachetne, żeś zaśpiewało radosną pieśń.

I znowu patrzę, patrzę i oczom nie wierzę: dostojne, powściągliwe, chłodne miasto Warszawa — (w herbie pół panny, ale i pół ryby) — tknięte zostało szaleństwem. O, dziwo najdziwniejsze! Rzućto całe ogrody kwiatów na żołnierskie ogolone głowy; darło się wniebogłosy, wołało, śpiewało tysiącami głosów. Omal, że nie tańczyło! Smętni warszawscy ludzie sercami ukamieniowali żołnierzy; mało brakło, a śliczne warszawskie panienki nosiłyby na ramionach co przystojniejszego oficera. Aż miło było patrzeć! Krzyk był taki, że święci pańscy wyglądali z nieba, dziwiąc się, co też to się dzieje na zmurszałej ziemi, której serce dawno wyстыgło i stało się kamienne.

Rozswawolił się Makuszyński piórem rzewnym, pisząc o żołnierzu Janku Kapuście, o Antku Kozibródka, co to jest Dymszą kompanii, bo nawet przez sen odwała kawały i dowcipy, a następnie przedzwie nastrojowy finał felietonu:

Pan oficer jednakże ma spojrzenie promienne, albo tak rozrzwione, jakby się miał zaręczyć. On wie więcej, więcej rozumie. Wie o tym, że to nie „ulica”, nie tłum nie zbiegowisko, co przygnalo na parządę, wyciąga ku niemu ręce i kwiaty mu rzuca pod nogi lecz że to wielka, jasna, nieśmiertelna dusza Narodu pragnie w ten ludzki sposób wyspiewać swoją miłość: wierna, niezmierna, uczciwa miłość, że mu pragnie powiedzieć największe słowa: — „Żołnierzu, tyś jest opoka!” — że jemu i jego prawości żołnierskiej nieskazitelnej, gardzącej kompromisem i wszelkim zachraństwem prawości, „powierza honor Polaków” i wszystko najcenniejsze. Pan oficer jest wzruszony do głębi serca. Pan oficer ucisza je nieznacznie ręką, aby „nie wyszło z szeregu” i nie wyskoczyło mu z piersi. Udaje, że karci żołnierza, co się wśród tego deszczu kwiatów nadto rozweselił i zlamał szyk, fatalnie to jednak czyni i niezręcznie, choć taki świętny oficer. Nie udawaj, panie oficerze, nie udawaj... Machaj ręką, ile ci się podoba, ale tego rozrzwienia, co ci po srogię głbie splywa, nie ukryjesz... Naród woła: — „Kocham cię, żołnierzu!” — a tybys chciał krzyknąć: — „Kocham cię, Narodzie... Do ostatniego tchnienia!”

Tak napisać może tylko pisarz co za go-dło swego zawodu obrał słońce, a Polskę umiejscowił w sercu.

Tak jest, ma rację Makuszyński, twierdząc, że panny nosiłyby żołnierzy na rękach z miłości ku nim, a ja dodam, jeszcze, że „to jest honor dla panny, bo to jest awans dla panny”. (skł)

Telegramy w kilku wierszach

Z kraju

— W PIOTRKOWIE odbyły się dożynki powiatowe przy udziale około 10 tys. osób. Po przejściu efektownego korowodu wroczo no plk. Świtalskiemu, jako delęratowi do wódcy okręgu korpusu 3 karabiny dla piechoty.

— REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY „Robotnika”, Stanisław Niemyski, odsiadujący karę więzienia z wyroków prasowych, otrzymał kilkudniowy urlop zdrowotny.

— NA TERENIE POWIATÓW Sanok i Lesko trwa strajk okupacyjny w 18 miejscowościach, w których 800 robotników okupuje 21 tartaków. Interwencje inspektora pracy nie odniosły skutku. Pracodawcy są nie ustepliwi, co utrudnia zlikwidowanie zatar gu.

Z zagranic

— WSKUTEK ZAKAZU odbycia zebra-nia członków algierskiej partii ludowej do szło w pobliżu Wielkiego Meczetu, gdzie zebrało się kilkuset tubylców — do starcia z policją. Około 50 tubylców zostało rannych.

Rewizje w Wielkopolsce u działaczy Stronnictwa Ludowego

Poznań. Jak się dowiaduje Polska Agencja Agrarna, na terenie Wielkopolski w pow. wągrowieckim, krotoszyńskim i gostyńskim zostały przeprowadzone rewizje u działaczy Stronnictwa Ludowego, a mianowicie: u Waśni-

skiego w Czeluścinie, pow. Gostyń, Magdy Wład. — prezesa powiatowego na pow. Wągrowiec i Jagły w Bożacinie, pow. Krotoszyn. Rewizje nie dały żadnych wyników.

Z cyklu: Jak to na manewrach ładnie (5)

Groza wojny nad Zninem...

Reportaż z manewrów wielkopolsko-pomorskich
Napisał umyślny wysłannik naszych wydawnictw Leon Sobociński

Otulony szalami siwych mgieł Znin spał w najlepsze. Zbudził się senny i ociężały późnym niedzielnym rankiem, nie przeczuwając, że stanie się obiektem wściekłych bojów i szturmów.

Znin był obsadzony przez „niebieskich” więc z istoty ludzkiej rzeczy sympatia mieszkańców, a już napewno... mieszkanki oświadczyła się bezapelacyjnie po stronie siwych obrońców.

plochu, żołnierz niebieski usiłował schwytać czerwonego:

— Stój, bo strzelam! — woła.

A ten nic, ucieka, mimo że był od goniącego o odległość krótkiego strzału. Na normalnej wojnie uciekający był by już niebezpiecznym. Na wojnie pokazowej musi być wzięty do niewoli.

Nieoljalny nieprzyjaciel. Więc to tak zjadowało niebieskiego, że dopadł czerwono-

Miejsce postoju, we wrześniu.

tak się poróżniło na tle sporu, która strona weźmie przodek, że doszło nawet do niehonorowych rękoczynów, tak dalece niehonorowych, że z przynależnymi honorami policyjnymi odprowadzono ich na „dechy”.

W ten sposób spacyfikowano bojowe na stroje.

Obok mnie stoi jakiś poważniejszy mieszczanin i trzyma łebskiego chłopczaka, który mu się z rąk wyrwywa:

Nasi baloniarze jak widać są z manewrów zadowoleni

A tymczasem obrońcy, może zbytnio w obopólnej sympatii zaangażowani, nie dostrzegli jak cichcem przednie strażki wojsk czerwonych podszły pod samo miasto i — nagle wtargnęły w jego bramy.

Zniewieściale chwilowo męstwo niebieskich drgnęło bojowym nerwem.

Wynocha od Broni... do bronii!

I trwoża poszła po mieście i larum okrutnie się uczyniło.

Któż by mógł przewidzieć, że na uboczu od działań wojennych położony Znin stanie się miejscem rozpaczliwych bojów. I walki te były jednym z ciekawszych fragmentów tegorocznych ćwiczeń wojennych.

Dla „czerwonych” bowiem nie wielkie to ciche i spokojne miasteczko stanowiło je den z ważnych punktów strategicznych, — przeto przez zajęcie Znina dażyli prawdopodobnie do sforsowania drogi.

nego i w zaciętrzewieniu ognia walki pobliżo przypuszczam, dość... nieprzyjemnie.

Dopiero nadejście rozjemcy położyło kres szamotanii się obydwu, bo ów trup kordziejnie chciał wyrwać, co było z jego strony nieprzyzwolone.

Intervencja rozjemcy w białej opasce jest bezapelacyjna. Na manewrach jest to nastraszniejsza broń, taki rozjemca, bo jak kogo ten już uzna za umrzyka, to zmartwychwstać nie może.

A i reakcja cywilów była nadzwyczaj emocjonalna. Dwóch obywateli znińskich

— Ja ci pokażę „manebry”. stój tu. A mały entuzjasta „manebrow” w ryk i napiera się:

— Ja chcę być żołnierzem!

— Dobrze, kupię ci pukawkę, tylko mi się nie rusz stąd.

Zagaduje owego jegomościa:

— Jakżeż manebry panu się podobają?

— Toć to dla mnie nie pierwszyna. I Mniemcy tu często urządzali manebry, ale to panie nie było to, co tera u nas. Teraz to wszystko prawdziwe mamy, jak na rzytycznej wojnie. Takiego żołnierza jak pol-

ski to chyba nie da na świecie. Panie toć ja widział, że oni leżeli w błocie i nie markowali, że się tak gorąco do bitwy szykowali, jakby to prawdziwa była wojna. Ho, ho — takiego żołnierza nigdzie nie da! — potwierdził sentencjonalnie.

— Napewno „nie da”! — przytaknałem...

— Zbliżam się do jakowej grupki rozmową ożywionej. Dobrze trafiłem.

Przez ulice Znina jedzie nasza zmotoryzowana broń pancerna, potworne cielska czołgów i tankietek miażdżą kamienne bruki ulic.

Przesuwa się pycha polskiej siły zbrojnej. Pycha pancerna i zmotoryzowana.

— Aber das ist ja sehr schön, aber das ist nett, modern!

— Jawohl, nur massives Eisen, — słyszysz głosy podziwu. Nie dosłyszałem dalszych słów, bo ugrzęzły w gęstym warkocie kręcących się nieko nad Zninem motorów.

— Co, panie, — powiadają Niemcy o naszym wojeuku? — zagaduję jednego z poważniejszych tubylców.

— A no mówią, że Polska to już nie jest taki „Saisonstaat” — jak przed kilku nastu laty.

— W tym jednym wypadku mają chyba rację — dodałem.

Mordercze walki o Znin były przypuszczam jednym z ciekawszych epizodów tegorocznych ćwiczeń wojskowych. Tak ciekawym, że nawet przedstawienie w kinie odwołano, by nikt nie przyszedł, w oczekiwaniu, że się atak czerwonych może powtórzyć. I na nabożeństwie w kościele parafialnym, były, nie notowane w dziejach parafii, pustki.

Pobożny Znin, ku zgorszeniu zacnego księdza proboszcza, zawiódł.

Ale tej niedzieli świętej i Pan Jezus i Matka Przenajświętsza absolucję i dyspensę całkowitą pobożnym Pałuczanom dali boć przecież witali oni sercem rycerzyków Polski, za których pancerzami piersiami, jak za skalnym murem, będą stały Ołtarze Pańskie.

W przyszłą niedzielę Boży lud zniński dwóch Mszy św. wysłucha: jedną na Pańską chwałę, drugą na intencję żołnierzyków Rzeczypospolitej.

Dnia 13 września Znin się przebudził ze strachany łoskotem wojny, dziś, widząc kto mu bezpieczności jego daje rękojmię, śpi po pracy zasłużoną chwilą pokoju.

Si vis pacem...

Wiekopomna zasługa POW

Przemówiły tedy denerwującym grzechotem karabiny maszynowe. Zerwani z pod pierzyn stacelni obywatele Znina co skok pogromlili się na dachy, aby zlustrować co się stało; młodzież zaś starsza i ta najmłodsza wyległa na ulicę. Mało brakowało a ustawiła barykady. Ten i ów z rezerwy, od Sokola, od Strzelca, czy Powstańca i Wojaka poczuł jak mu się w żyłach krew gotuje warem żołnierskiej ochoty.

Nawet harcerzyki, oswojeni z grzmotliwym rumotem dział, z drażniącym skrzękiem karabinów maszynowych, — uwijają się tu i tam ze zdumiewającą pogardą „śmierci”.

Starsza, bywała już w wojsku rezerwa co to nie z jednej kuchni polowej zupełnie wciniała, jak może kibicuje „niebieskim”. Władomo, toć „czerwoni” idą...

Groza położenia dla niebieskich coraz widoczniejsza, zachwały napór czerwonych coraz zacieklejszy. Już, już, Znin wywiesi białą chorągiew. Już czerwoni będą okupanami Znina, a niebiescy ze sromem podadzą tyły.

Co na to powiedzą dorodne Patuczanki, jak zaklasyfikują takie tchórzostwo?

Podderwało się męstwo niebieskich na nogi. Kilkakrotnie oddawali miasto przeważającej sile nieprzyjaciela, i po kilkakroć w morderczym ogniu szli do szturmów, a strachany cywil, co to nigdy prochu nie wachał, drżał na dachu, zahipnotyzowany przebiegiem bitwy.

Patrząc na dachy domów, rzekłbyś, że to cały Znin się tam przeniósł w trwożliwym i ciekawym oczekiwaniu na wynik śmiertelnej walki.

Wreszcie niebiescy przeszli do desperackiego kontrataku i uratowali honor swej barwy, odrzucając nieprzyjaciela het, po za obręb miasta.

Był to jeden z piękniejszych dni stolicy Pałuk i przejdzie on zapewne do annałów miasta, jako dzień zasłużonej chwały obrońców Znina.

Miłość prawdy wszakże każe przyznać że i manewr oskrzydłający „czerwonych” był strategicznym majstersztykiem.

Obie strony były sobie godne, gdyż walczący ofiarnie, jak dalece ofiarnie i z jakim przejęciem opowiem za chwilę:

Gdy „czerwoni” uciekali z miasta w po-

W odległości kilkunastu kilometrów od stolicy, na wielkim glazie granitowym, wznoszącym się na szczycie wzgórza, widniejący taki wymowny napis ku pamięci wiecznej potomnym Polakom:

„Na polach Wawra i Zielonej dnia 29 kwietnia 1917 roku Józef Piłsudski, uczyć Polaków bić się za wolność, ćwiczył ochotnicze wojsko zebrane potajemnie w POW”.

Dnia 19 bm. na zboczu tego wzgórza zebrali się ci, którzy przed 20 laty defilowali tu przed swym Komendantem.

Było ich wtedy zaledwie 500 na polach Wawra i Zielonej; stanowili batalion warszawski POW; otaczali Komendanta Jego najwierniejsi, najbardziej wypróbowani: **Ka sprzycki i Miedziński, obaj Jędrzejowicze i Gąsiorowski, Kruk-Paszkowski i Krzewski, śp. Denhoff-Czarnocki i śp. Opielński**, pro wadzili hufce w defiladzie **Pomarański i Wadłowski Rudnicki i Słoński**.

W dniu 19 września tam, gdzie stał Wódz, błyszczał w blaskach jesiennego słońca glaz granitowy, a na zboczu widniał ołtarz polowy, wokół którego zebrali się: **towarzyszka życia Wielkiego Marszałka, przedstawiciele Wodza Naczelnego, rządu i ciał ustawodawczych** — i ci wszyscy, którzy przed 20 laty, w zaraniu lat młodzieńczych ruszyli w bój na zew Komendanta, a dziś służą wolnej Polsce na różnych postojach runkach pracy.

„Quae mutatio rerum!” — jeśli cofniemy się myślą w tę wiosnę z przed 20 laty...

Zawierucha wojenna szaleje na całym świecie — a ziemie polskie, z których już przed dwoma laty ustąpił jeden z zaborców — rosyjski — stanowią teren okupacyjny

dla dwu innych... Nad „rozwiązaniem kwestii polskiej” unoszą się niebezpieczne opary sporów orientacyjnych. Społeczeństwo polskie jest rozbite; rozdarła rozbieżnością poglądów i kierunków; władze zaborcze kierują się przede wszystkim egoizmem, a po za tym rywalizują ze sobą o przyszłość i losy polskich dzierżaw... Chodzi Niemcom przede wszystkim o „żer armatni” dla swych frontów bojowych; chodzi Austrii o takie „rozwiązanie”, któreby nie zmniejszało zbyttno starego wroga monarchii habsburskiej: imperializmu pruskiego.

I wtedy genialna intuicja Józefa Piłsudskiego, Jego wzrok, szczybiący w przyszłość i przedzierający gęstwinę tych wszystkich sporów i waśni, kombinacji i matactw, widzi jedyną drogę, wiedząc do celu: **rząd i wojsko, własny rząd i własne wojsko**. A jako opoka, na której osiągnięcie tego celu ma się oprzeć: siła zdolna do najwyższej ofiarności, utajona w sercach i mózgach, a zdolna podjąć walkę przeciw każdemu, kto stoi na drodze do Wyzwolenia — **Polska Organizacja Wojskowa**.

Wiemy, jak brzemienne w następstwa jest ta decyzja Komendanta. Nie minie kwartał od defilady batalionu warszawskiego POW na polach Wawra i Zielonej — a Józef Piłsudski znajdzie się w celi twierdzy Magdeburga, zaś Jego żołnierze legionowi za drutami obozów Szczypliorny i Beniaminowa, Werla i Hawelbergu.

Ale ta siła żywa i tajemna, ten instrument wyzwolenia, stworzony przez Józefa Piłsudskiego w genialnym przewidywaniu przyszłości, a działający z całą mocą również i wtedy, gdy jego Twórca był w mocy zaborców — ostał się nie tylko jako symbol idei niepodległościowej, ale również i jako element czynu w ciągu tego półtora roku, jaki przedziela ćwiczenia i historyczny przegląd na polach Wawra i Zielonej od listopada 1918 r., daty wyzwolenia Polski i przwroczenia Jej bytu państwowego.

To jest ta wiekopomna zasługa Polskiej Organizacji Wojskowej, zapisana złotymi literami w dziejach walk naszych o niepodległość.

— „Co do mnie — powiedział Józef Piłsudski w szereg lat potem, już wtedy, gdy pieczę nad granicami wyzwolonego państwa sprawowała regularna armia polska — w tym „wczoraj” POW cenię wytworze-

nie w sobie olbrzymiej sily moralnej w dobie, gdy zorza poranna naszego bytu państwowego zaledwie się na niebie paliła, walcząc z mrokiem nocy”.

Pięciuset ich było, gdy zebrali się na polach Wawra i Zielonej, ale tkwiła w nich ta „olbrzymia siła moralna”, która poprzez martyrologię legionową, rozbitcie społeczeństwa i samolubne zamysły okupantów przemieniowała do chwili, gdy zaświtała Polsce wolność.

I „byśmy o sile nie zapomnieli!” — jak nam obecnie nakazuje Wódz Naczelny — **przekazywać mamy młodemu pokoleniu jako jeden z najwznieślijszych przykładów patriotyzmu i ofiarności pamięć o Polskiej Organizacji Wojskowej i jej nieśmiertelnym Twórcy, Wielkim Marszałku.**

Cała Polska wzdłuż i wszerz świadczymy autem bezprzetrznych dealektów motoru na olejach samochodowych

GALKAR-LUX

Najstarszy człowiek świata miał prawie młody organizm

Ostatnio ogłoszone zostały wyniki badania pośmiertnego najstarszego człowieka na świecie, Turka Zaro Aga. W chwili śmierci liczył on conajmniej 130 lat.

Zaro Aga zmarł na uremnie. Przeprowadzone badania dały nieoczekiwane wyniki. Poza miążdżycą bowiem nie stwierdzono u najstarszego człowieka na kuli ziemskiej większych zmian starczych.

Regulacja Wisły - sprawą palącą

Z obrad delegatów miast nadwiślańskich w Grudziądzu

W ub. miesiącu jako pierwsze i jedyne pismo na Pomorzu podałyśmy wiadomość o zawiązaniu się pewnego rodzaju konfederacji miast nadwiślańskich do obrony Wisły. Konferencja na ten temat odbyła się w Chelmie i tam postanowiono odbyć zjazd przedstawicieli wszystkich miast położonych nad dolną Wisłą. Jako miejsce zjazdu wybrano Grudziądz-miasto najwięcej może w sprawie regulacji Wisły zainteresowane.

Zjazd odbył się ub. niedzielę przy współudziale przedstawicieli sfer gospodarczych i Ligi Morskiej i Kolonialnej. Przewodniczył zjazdowi prezes Koła miast pomorskich p. prezydent Włodek. W krótkim przemówieniu stwierdził, że Koło miast pomorskich wysuwało zawsze jako najważniejsze zagadnienie dwie zasadnicze tezy: pobudowanie trwałej szosy łączącej Gdynię z Katowicami oraz uregulowanie Wisły. Te dwie bowiem sprawy są niezmiernie ważne dla naszego życia gospodarczego. W zakończeniu zaznaczył, że kwestia regulacji Wisły, jest kwestją związaną bezpośrednio z obronnością państwa.

Pierwszy zasadniczy referat o znaczeniu gospodarczym Wisły dla pomorskich miast nadwiślańskich wygłosił p. inż. Tiochek z Torunia. W obszernym swym referacie uwypuklił wszystkie paradoksy gospodarcze jakie można zaobserwować. Mówca sięgnął do historii żeglugi śródlądowej wreszcie stawiając tezę, że głównym kierunkiem transportu towarów w Polsce będzie zawsze oś północ-południe a więc wzdłuż Wisły. Ponieważ przewóz na Wiśle pomorskiej stanowi 88 proc. całego przewozu w Polsce, to choćby to był tylko tranzyt, jednak przy należytym nastawieniu gospodarczym — miasto nadwiślańskie o bogatej tradycji kupieckiej i wysokiej organizacji handlu, mają z tego tranzytu czerpać słuszną korzyść. Nasz program gospodarczy — mówił — wynikający z osobliwych geopolitycznych warunków na naczelnym ratejścu obok podniesienia produkcji powstać musi hasło, abyśmy się stali narodem kupieckim, aby nam inni nie zabierali najlepszych zysków.

Drugi referat o miastach nadwiślańskich a projekcie budowy kanału. Bydgoszcz-Gdynia wygłosił p. wiceprez., poseł Michalowski. Cytując szereg różnych głosów na temat budowy kanału dochodzi do wniosku, że najbardziej aktualnym i stosunkowo najłatwiejszym do zrealizowania zagadnieniem byłoby połączenie Gdyni z jej zapleczem dobrymi drogami kołowymi i kolejowymi.

W Redzie usiłowano skraść grobowiec

Na cmentarz parafialny w Redzie w pow. morskim zajęchało w nocy z soboty na niedzielę wozem 3 osobników i usiłovali zabrać pomnik, płyty i resztę części grobowca śp. Krefty z Ciechomina. Krzątające się z hałasem cienie dostrzegł dróżnik szosowy Rzepka, który z miejsca zaalarmował policję. Z posterunku wysłano 2 posterunkowców, którzy niezwykłych złodziei przychwycili na gorącym uczynku i odstawili do aresztu. Wypadek ten wywołał ogromne oburzenie ludności.

Na radiowej fali

Coś dla filatelistów

Zbieracze znaczków pocztowych, zwykli zbiory swoje katalogować według ustalonych rubryk z podziałem na państwa i większe wydarzenia. Nie zawsze a raczej nie dla wszystkich jest to zajęcie naprawdę interesujące. Bo znaczki dzielą się na rozliczne serie, różniące się między sobą naprzykład kształtem, kolorami, fragmentem dekoracji, nie mówiąc o zmianie koloru czy wartości jednego i tego samego wzoru. Ba, trafiają się — i to jakże często — różnice tylko w gatunku papieru na którym znaczek jest wydrukowany (cieńki, gruby) albo w niewidocznych dla gołęgo oka znakach wodnych na papierze (np. ostatnio znaczki niemieckie z pojedynczą i podwójną swastyką jako znakiem wodnym). Ogólnie się mówi, że filatelistyka kształci, zwłaszcza młodzież, lecz wielu powatpiewa czy szeregowanie „nudziarstwa” cel ten spełnia.

Bardzo więc pożyteczną lekcją dla dość licznych u nas filatelistów amatorów była pogadanka p. Mariana Sydowa, nadana przez rozgłośnie pomorską, na temat motywów morskich na znaczkach pocztowych.

a jeżeli się mówi o konieczności połączenia Gdyni z zapleczem także i drogą wodną to zagadnienie to może stać się aktualne dopiero po uregulowaniu Wisły, po zaopatrzeniu Wisły pomorskiej w nowoczesne urządzenia wodne i żeglugowe, przyczym połączenie to powinno być tak pomyślane, by nie pozostawiały na uboczu istniejących już na Pomorzu najpoważniejszych ośrodków przemysłowych, w przeciwnym razie, projektowane połączenie wodne nie zbliży zaplecza do Gdyni a przeciwnie, oddali je.

Kończąc swe uwagi stwierdza, że połączenie Gdyni drogą wodną z jej zapleczem powinno być ostatnim etapem w pracach nad stworzeniem uregulowanego systemu dróg wodnych w Polsce, a w żadnym razie

nie mogło być zrealizowane przed ukończeniem robót nad regulacją Wisły pomorskiej. Przy projektowaniu trasy kanału łączącego Gdynię z zapleczem należało by uwzględnić istotne interesy gospodarcze Pomorza, a w szczególności istniejących już miast i ośrodków przemysłowych.

Ostatni referat wygłosił p. inż. Konopka z Warszawy o „Przyczynie małego wykorzystania dolnej Wisły jako drogi wodnej.”

Nad wygłoszonymi referatami wyłoniła się obszerna dyskusja, która wykazała całkowitą zgodność poglądów zarówno przedstawicieli miast, jak i sfer gospodarczych. Uchwaleniem rezolucji zakończono obrady.

Ze zjazdu miast pomorskich i poznańskich w Grudziądzu

Delegaci miast pomorskich i poznańskich przed domem prezydenta m. Grudziądza p. Włodka. × prezes Związku Miast prezydent m. Warszawy Starzyński; obok gen. Sawicki, zaproszony na zjazd jako reprezentant armii.

Gina chłopcy i dziewczęta

Dwa dziwne wypadki w powiecie tczewskim

W powiecie tczewskim wydarzyły się dwa wypadki zaginięcia dzieci. Oto dnia 18 bm. zgłosił w policji w Gniewie robotnik Rogala zam. w Gogolewie, że dnia 17 bm. wydalil się z domu rodzinnego, udając się w niewiadomym kierunku, jego brat, 13-letni Zygmunt Rogala. Opis zaginionego: twarz blada, włosy ciemno blond, krótko ostrzyżone, ubranie granatowe. czapka granatowa, bosa, bez żadnych szczególnych

znaków. Tego samego dnia, również w Gniewie zgłosiła Józefa Dąbkowa, żona robotnika zam. w Tymawie, że dnia 16 bm. wydalila się z domu jej córka 18-letnia Regina i dotychczas nie udało się stwierdzić dokąd wyjechała.

W sprawie tych dziwnych wypadków za ginieć policja wdrożyła energiczne śledztwo.

Palestyński Zydek przywiózł Polsce... pocztówki pornograficzne

Na dworcu kolejowym w Tczewie przytrzymał żyda niej. Szpiro, który przyjechał do Polski ze stolicy Palestyny Tel Avivu, pod zarzutem prowadzenia pornograficznej propagandy. Przy Szpiro znaleziono większą ilość pocztówek o niemoralnej treści, przeznaczonych widocznie na dalszą od

sprzedaż. Ponieważ zachodzi słuszne podejrzenie, że Zydek ten trudni się nie tylko samą sprzedażą pornograficznych pocztówek władze policyjne zainteresowały się bliżej działalnością tego palestyńskiego obywatela.

Oplaty targowe od artykułów żywności

dozwolone tylko w halach targowych

Niektóre zarządy miejskie pobierają oplaty targowe od artykułów żywności, dostarczanych przez producentów rolnych. Przypisać to należy nieznamomości przepisów prawnych u szerszych mas rolniczych.

W związku z tym Pomorska Izba Rolnicza zwraca uwagę na przepis art. 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1933 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Nr. 62 poz. 454 z roku 1936), w myśl którego pobieranie opłat targowych od artykułów żywności, dostarczonych przez producentów rolnych, jest dozwolone tylko w razie sprzedaży tych artykułów w miejskich halach targowych.

Zatem sprzedaż tychże artykułów na rynku podczas targów tygodniowych NIE PODLEGA OPLATOM TARGOWYM.

Zjazd rzemieślniczy w Grudziądzu

W niedzielę, dnia 26 b. m. odbędzie się w Grudziądzu w hotelu pod Złotym Lwem zjazd delegatów Związku Towarzystw Rzemieślniczych na Pomorzu, połączony z walmym zebraniem delegatów.

Na intencję samodzielnego rzemiosła pomorskiego odprawiona zostanie w tym dniu rano o godz. 9-ej msza św. w kościele farym. Otwarcie zjazdu nastąpi o godz. 11-ej.

Referaty wygłoszą pp. poseł Marchlewski, Cieszyński i Grobelny.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 21 września 1937 r.

Wzrost
Belgia 89.25—89.43—89.07; Berlin 212.97—212.11; Gdańsk 100.20—99.80; Amsterdam 292.30—293.02—291.58; Kopenhaga 117.25—117.54—116.96; Londyn 26.26—26.33—26.19; Nowy Jork czeki 5.29 i ówierc — 5.30 i pół — 5.28; kabel 5.29 pięć ósmych — 5.30 siedem ósmych — 5.28 trzy ósmie; Oslo 132.28—131.62; Paryż 17.97—18.17—17.77; Praga 18.43—18.48—18.38; Sztokholm 135.40—135.73—135.07; Zurych 121.70—122.00—121.40; Wiedeń 99.20—98.80; Mediolan 27.98—27.78; Helsinki 11.64—11.58; Montreal 5.30 trzy ósmie — 5.27 siedem ósmych; Tel Aviv 26.33—26.19.

Tendencja niejednorodna.
Wzrost
Belgi belgijskie 89.43—89.00; dolary amerykańskie 5.29 i pół — 5.27; kanadyjskie 5.29 i pół — 5.27; floreny holenderskie 293.02—291.30; franki francuskie 18.17—17.97; franki szwajcarskie 122.00—121.20; funty angielskie 26.33—26.17; guldény gdańskie 100.20—99.80; korony czeskie 18.40—17.50; korony duńskie 117.54—116.70; korony norweskie 132.28—131.30; korony szwedzkie 135.73—134.75; liry włoskie 23.50—22.60; marki fińskie 11.64—11.20; marki niemieckie 128.00—122.00; szylingi austriackie 98.00—96.00; marki niemieckie srebrne 134.00—128.00; Tel Aviv 26.30—25.90.

Akce.
Bank Polski 106.50; węgiew 26.25—26.05; Lflop 53.25.
Tendencja nieco słabsza.

Papiery
4 i pół proc. pożyczka wewnętrzna 55.50—56.00; 3 proc. pożyczka inwestycyjna 1 emisja 87.75 serie 81.50 — 2 emisja 68.75 serie nie notowane; 5 proc. pożyczka konwersyjna 61.00; 5 proc. pożyczka kołetowa 58.00; 4 proc. pożyczka premialowa dolarowa 38.50; 4 proc. pożyczka konsolidacyjna 58.25—58.50 — 58.00—58.25 dwa ost. drobne; 8 proc. przem. polskiego 72.00; 8 proc. ziemskie dolarowe kupon 36.66; 4 i pół proc. ziemskie seria piąta 56.00—56.25; 5 proc. Warszawy 1933 roku 62.50—62.75; 5 proc. Łodzi 1933 roku 56.00.
Tendencja dla pożyczek i listów utrzymać.

Pomorze - przodujące województwo w kulturze rolnej

Dział ten poświęcony jest gospodarstwu wiejskim, zarówno większej jak i mniejszej własności, które swoim dorobkiem i organizacją pomnażają kulturę rolną.

Orłowo - Jerzy Ślaski Majątek o wysokim szczeblu kultury

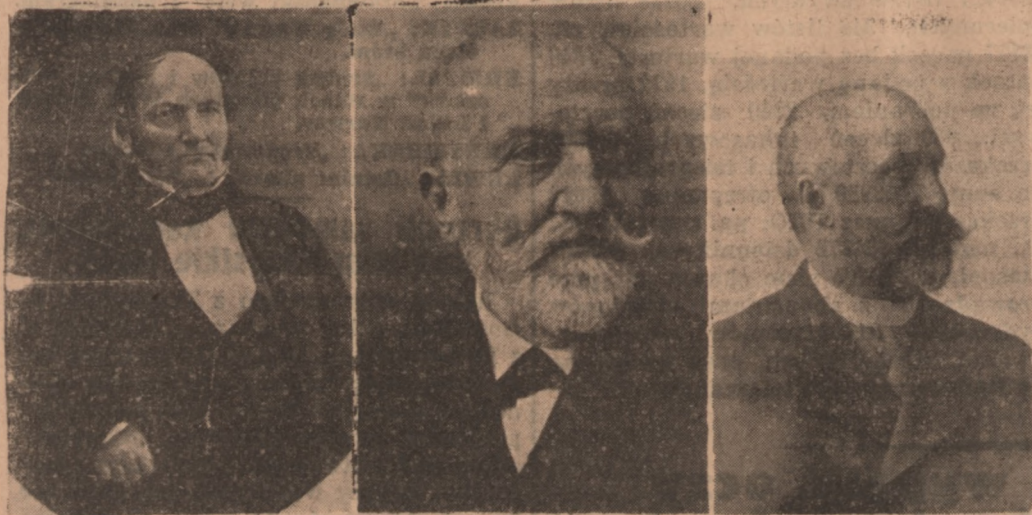
I oto — ilekroć będziemy czynić opis przodującego gospodarstwa — w obliczu którego krzesaly się złote iskierki buntu przeciw niewoli — przyjdą nam zawsze ładne wspomnienia o tych, którzy podówczas opasani wspólnym wiazadłem — prowadzili pracę ideologiczną i zbrojną — w bogatej myśli o własnym państwie. Wszystko jedno w jakim zasięgu i jakiej wielkości był ten — czy inny współdziałal... Ważnym jest, czy tkwiło w nim całkowite człowiecze oddanie, złożone z nieodzownych czynników — uczucia i wiary — dla sprawy, która zamknięta była dogmatem Niepodległości.

czynił, a nigdy nie lękał się groźby — wykupił pośrednią drogą z rąk niemieckich majątki (nam — bezpośrednio nie sprzedawano) — Wabcz, Łyniec i Wielkie Jafty, z których duży obszar rozparcelował między drobnych rolników, aby żyć w jednym ze spoleniu polskiej gromady. Był prezesem kółek rolniczych, banku ludowego, a przede wszystkim działaczem tajnego wysiłku. Syn — obecny właściciel — prezes Jerzy Ślaski, od najwcześniejszych lat przebywający w ciągłym nuncie wzniosłych myśli, jest dalej w tej rodzinie godnym snadkobiercą przekazywanych idei. Już jako uczeń gimnazjum chełmińskiego

misji osiada w Orłowie, gdzie zespolony z okoliczną ludnością, dalej jej przewodniczy, bierze żywy udział w organizowaniu samorządu polskiego, zostaje I członkiem wydziału powiatowego w Wąbrzeźnie — dwukrotnie jest wójtem gmin Płużnica i Przydwórz, prezesem powiatowym kółek rolniczych, a w wojewódzkim zasięgu Pomorza — prezesem Centralnego Towarzystwa Gospodarczego, a dalej prezesem Pomorskiego Związku Ziemian i prezesem cukrowni w Chelmnie. W odrodzonej Polsce praca społeczna prezesa Jerzego Ślaskiego posiada duży wyraz w działaniu na rzecz dobra ogólnego. Dekret Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z roku 1930 wyróżnił ją Krzyżem Kawalerskim orderu „Polonia Restituta”.

JERZY ŚLASKI
uczestnik „procesu toruńskiego” — ówczesny prezes tajnego związku filomatów — działacz niepodległościowy, zasłużony dla Pomorza w pracach społecznych i światły agronom — odznaczony Krzyżem Kawalerskim orderu „Polonia Restituta”.

CI — co odeszli — pozostawiając z dawnej działalności niezatarte wspomnienia... Mateusz Ślaski poseł na Sejm Księstwa Warszawskiego, Ludwik Ślaski poseł polski w parlamencie i członek Izby Panów w Sejmie pruskim i Kazimierz Ślaski wielki działacz w okresie niewoli — wszyscy z ziemi chełmińskiej.

Dzisiaj przy opisie Orłowa — majątku prezesa Jerzego Ślaskiego, z kręgu tego koliska — wyjmujemy kilka łączących się ogni — w najszlachetniejszej tradycji... — cicho — w spuściznie przekazywanych — z ojca na syna. Czynimy to i przez pamięć dawnego, a ku pokrzepieniu serc — nowego pokolenia, które już w wolnej rozdziło się Polsce.

Dwór w Orłowie... w ciszy starego parku, otulony tchnieniem przeszłości, dawno już przerwał poszarpaną pieśń zmagania... Ale zostały w nim polskie relikwie i mnóstwo polskich pamiątek, świadczących — gdzie... zło, gdzie — ból, gdzie morna była pozycja. Zdania o nim można układać gorącym sercem, bo serdeczną była troska tej rodziny o polską ziemię — gdy wymienić już działalność poczynawszy od pradziada Mateusza Ślaskiego (1779—1848), postępującego na Sejm Księstwa Warszawskiego, reprezentanta ziemi chełmińskiej, a dalej — równie wielkiego patriote dziada Ludwika Ślaskiego (1818 do 1898) — czynnego inicjatora wszelkich poczynania społecznych na Pomorzu (Polskie Towarzystwo Rolnicze — Bank Toruński — Toruńskie Towarzystwo Naukowe — Sejmik Gospodarczy w Toruniu — prasa ludowa w Toruniu i Chelmnie — i wiele innej pracy — krzewiącej wiarę i ufność w zwycięstwo). Otoczony powszechnym szacunkiem i zaufaniem społeczeństwa, był polskim posłem do pruskiego parlamentu, a w ciągu 23 lat zasiadał w Izbie Panów w Berlinie, jako przedstawiciel ziemi chełmińskiej. Równocześnie sprawował godność wiceprezesa Koła Polskiego w Sejmie Pruskim. Niezmordowany w trudzie, wszędzie podnosił żywotne kwestie, organizował, czuwał i dawał przezorne rady, aby wszystko w tej pracy się potęgowało. Syn tegoż, a ojciec obecnego właściciela — Kazimierz Ślaski (1847 — 1906) poszedł śladami tej samej drogi. W wydanictwach niemieckich jest wymieniany jako działacz, wybitnie przerywający germanizowanie. Istotnie tak

— składa w ukryciu przysięgę i wstępuje do tajnego związku filomatów. Tak się złożyło, że parę dni temu, w bieżącym miesiącu, minęło 36 lat od głośnej sprawy, którą ówczesna opinia i prasa polska nazwała „tragedią toruńską”. Były to zaiste ciężkie cierpienia 60 uczniów klas wyższych — słońc polskich — a prezesem tej tajnej organizacji był p. Jerzy Ślaski. Aresztowani przez władze niemieckie przy wykryciu potajemnej działalności — dużo przecierpeli, bo „głównym celem” — jak się prokurator wyraził — było „oswobodzenie Ojczyzny”. Proces ścigał wielu korespondentów pism niemieckich, zagranicznych, a prasa polska godnie ilustrowała przebieg sprawy, wydając w dniu 12 września 1901 r. dodatki nadzwyczajne o skazaniu patriotycznej młodzieży. Prezes ich — p. Jerzy Ślaski — skazany został na trzy tygodnie więzienia, inni w takiej wysokości i wyżej — zależnie od wieku. W motywach sąd ogłosił, że całkowicie jest dyspozycja art. 128 — mówiącego o spiskach przeciw rządowi, a czyni tajnego związku sfałszowały zapórę w germanizowaniu. Przeglądając żółknące kartki procesu, napawać możemy się dumą, że ówczesna młodzież tak dzielnie się spisywała.

Wszystkie zeznania prezesa J. Ślaskiego i kolegów tchnęły wielką tężyzną duchową.

Wyrok toruński sąd najwyższy w Lipsku zatwierdził. Pociągnęło to w dalenie ze szkół i pozbawienie praw służby jednorocznej w wojsku, którą młodzież musiała odbyć w ciężkim traktowaniu. Prezes Jerzy Ślaski wskutek tego doznał chronicznego cierpienia nóg.

Po ukończeniu studiów wyższych prezes Jerzy Ślaski obejmuje po ojcu rodzinne Orłowo i całkowicie przejmuje pozostawione przewodnictwo w pracy społeczno-politycznej, — w technice ukrytej pracy — aż do odrodzenia państwowości. Z tą chwilą powołany zostaje na wysoki urząd delegata ministerstwa b. dzielnicy pruskiej w Gdańsku. Po poruczonej

Majątek Orłowo w powiecie wąbrzeskim — o ogólnej powierzchni 670 ha — pod uprawą posiada 460 hektarów dobrej chełmińskiej ziemi. Całkowicie jest drenowany i dysponowany najlepszymi warunkami fizycznymi. Zasługą to pierwszą i niewątpliwą poprzednich pokoleń, które w Orłowo włożyły ogrom pracy. Gdy spojrzeć na plan gospodarstwa z roku 1848, widocznych jest jeszcze około stu różnej wielkości dołów i licznych wyrw, które z biegiem lat całkowicie zostały wyrównane i przysposobione do normalnej rodzajności, tak, że na obecnej mapie pogładowej, ze ściśłym podziałem pól, całość wygląda jednolicie. Zestawienie użytkowe wskazuje, że wszystko podejmowane jest w Orłowie z planem rzetelnie przemysłowym.

Podwórce majątku nad wyraz dobrze rozplanowane, z silnymi budowlami na żelazo-betonie, w czulej konserwacji — już z daleka przyciąga uwagę, czerwienią zwartą masą zespalaających się w obszernym czworoboku — wybrukowanym i zaprowadzonym w systemie ścieków — grubych murów, do których prowadzą trzy drogi, z odpowiednimi na wstępie bramami. Całość skanalizowana.

Przez pola wybitnej uprawy przebiega w różnych skrzyżowaniach ułożony tor kolejki — ogólnej długości ponad 7 km — po którym tabor rozwodzi nawozy i wyciąga okopowe.

W wytwórczości roślinnej na tego rodzaju typu glebie przoduje pszenica, jęczmień i buraki cukrowe.

Obora zapisana do Związku Hodowców Bydła nizinnego, razem 110 sztuk — w dobrym pogłowiu, wyróżniającym się prawidłowym umaszczeniem. Trzoda chlewna wielkiej białej angielskiej — dwa knury importowane — łącznie sztuk 180 — produkcja wysokiej jakości. Konie — 13 fornalek zimnokrwistych, w typie górsko-ardeńskim, z takim reproduktorem, — przez wzgląd na ciężkie warunki uprawowe mocnej gleby. Na okólnikach wyróżnia się ładna stawka przychowku. Dając krótki rzut w zakresie inwentarskim, trzeba pod-

kreślić, że zarówno w oborze, stajniach i chlewni panuje nadzwyczajny porządek — tablice informujące — rejestr urodzin — wydajności — a urządzenie według ostatnich wymagań. W korytach dopływ bieżącej wody, a wszędzie czystość — duży dostęp światła i powietrza. Dla inwentarza są w Orłowie dobre podstawy przez łąki i pastwiska i zaprowadzoną lucernę.

Tuż od podwórza — jedna brama prowadzi do obmurowanego ogrodu, wzorowo utrzymanego, z podziałem użytkowości. Pośród zwirowych ścieżek dużo kwiecista, a na wstępie dwie ciepłarnie z centralnym ogrzewaniem.

Znany park orłowski — obszerny, blisko trzy i pół hektarowy, architektonicznie rozplanowany, w pewnej części w typie angielskim, z pięknymi alejami — które wyróżnia wydłużona przestrzeń szpaleru, w wysoko pnącej się grabinie strzelistego żywopłotu. W ukrytych krzewami stawach — spokojne łabędzie.

Dwór na tle całości takiego parku, w swym bogatym rozwiązaniu myśli inżynierskiej — przemawia konstrukcyjnym pięknem, a jego białość jest ładnie kontrastna.

Wnętrze — jak to już na wstępie zaznaczamy — z duszą przeszłości dla chwały polskiej — pośród wielu cennych pamiątek. W hollu rzadkie okazy trofeów myśliwskich, zebranych na różnych łowiskach, nawet poza kontynentowych.

W bocznej części dworu, przeznaczonej na biuro, zawieszono są medale, dyplomy i wyróżnienia za poszczególne gałęzie produkcji, w różnych okresach czasu temu gospodarstwu — nadawane. Są one istotnie właściwe na właściwym miejscu, bo Orłowo to majątek bardzo wysokiej kultury i organizacji. Graficzne ujęcie obok zawieszono najwymowniej pokazuje ciągle stopniowanie naprzód. Z przejazdu zaś po okolicy widać, że zadzierżgnięte są silne węzły z graniczącymi wsiami i jej ludnością, która w dowód uznania nadała prezesowi Jerzemu Ślaskiemu godność honorowego prezesa kółek rolniczych powiatu wąbrzeskiego.

Jan Płazewski.

Na tle pięknego parku wspaniały architektonicznie dwór w Orłowie.

WRZEŚNIĘC
22
Środa

KALENDARZYK

Środa, 22. 9. — Maurycego.
Czwartek, 23. 9. — Te-
kli.
Piątek, 24. 9. — Gerarda.

Z miasta

— Istniejące przy prywatnej szkole powszechnej pod wezwaniem św. Kazimierza w Bydgoszczy przy ul. Cieszkowskiego 3 przedszkole przyjmuje zapisy dzieci od lat 3-7 po gruntownym odnowieniu lokalu. Telefon 12-03.

— **Podziękowanie.** Zarząd Związku Rzemieślników Chrześcijan składa niniejszym serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy przyczynili się do dekoracji domu rzemieślniczego bramy powitalnej i barki, w szczególności panom: budowniczem Jaworskiemu, mistrzowi rzeźbiarskiemu p. Wachowiczowi, starszemu cechu rzeźbiarskiego p. Kaźmierczykowi, starszemu cechu malarzy, p. Kamińskiemu, starszemu cechu kowali, p. Szczepańskiemu, starszemu cechu stolarzy oraz wszystkim cechom. P. budowniczy Jaworski i p. Wachowicz i Kaźmierczyk jako autorzy projektów dekoracji przysłużyli się bardzo rzemiosłu, gdyż bezinteresowną i intensywną pracą wykonali projektowane dekoracje i dostarczyli nawet potrzebny materiał. Rzemiosło bydgoskie nie szczędziło trudu i pracy, by okazać naszymu wojsku, jak bardzo jest przez rzemiosło uwielbiane i umiłowane.

— **Wzorowe przedszkole Rodziny Wojskowej** przyjmuje jeszcze dzieci w wieku od 3-ech do 7-miu lat osób wojskowych i cywilnych. Jagiellońska 15. I. piętro.

— **Kradzież rowerów.** P. Romanowi Jędrzejce z Osieleska skradziono rower z przed gmachu Starostwa, a p. Edmundowi Tańskiemu z przed restauracji w Prądach.

— **Kradzież narzędzi.** P. Romanowi Małuszakowi (Babia Wieś 18) skradziono z szalasu jedną wiertarkę i inne narzędzia wartości nieustalonej.

— **Kradzież w restauracji.** P. Janowi Szewinowi (Babia Wieś 16) skradziono w pewnej restauracji przy ul. Gdańskiej portfel z zawartością 29 zł gotówki.

— **Usiłował wyrwać torebkę damską.** Niej. Franciszek M. usiłował przechodząc ulicą p. Marii Gierszewskiej (Dworcowa 83) wyrwać z ręki torebkę. Dziewięć kobieta nie zlekcia się napaści i energicznym ruchem odpędziła bezczelnego draba. Przechodzący właśnie posterunkowy przystąpił do aresztowania drabiny.

— **Skradli wózek ręczny.** P. Józefowi Okońskiemu (Bocianowo 26) „uprowadzili” złodzieje wózek ręczny, pozostawiony bez dozoru przed pewnym domem przy ul. Racławickiej.

— **Bezczelna kradzież.** Do mieszkania p. Józefa Grajkowskiego w Szczuce (pow. bydgoski) przybyli jacyś dwaj osobnicy, proponując mu kupno posiadanej przez niego książeczki oszczędnościowej na sumę 2 985 zł. W trakcie rozmowy jeden z przybyszów wyrwał p. Grajkowskiemu książeczkę bankową i uciekł. Ostrzeżenie przed tymi dwoma złodziejami względnie przed nabyciem skradzionej książeczki oszczędnościowej.

— **Kradzież złotego zegarka.** P. Stanisław Wasilewski zam. w Solcu Kujawskim zgłosił policji, że jakiś złodziej wyciągnął mu z kieszeni złoty zegarek męski wartości 60.— zł.

— **Pobicie.** Do szpitala miejskiego przywieziono 15-letniego Władysława Tworka zam. w Zielonce pow. bydgoski, którego sąsiad tak dotkliwie pobił łańcuchem po głowie, że przez dłuższy czas będzie musiał się leczyć w szpitalu z odniesionych ran.

— **Najeżanie.** Przy ul. Adolfa Kolwityza najeżany został przez samochód prywatny 55-letni kupiec Kaszubowski (Adolfa Kolwityza 12). P. Kaszubowski, który odniósł dość poważne okaleczenia nóg, przywieziono do szpitala miejskiego.

— **Pożar.** W komórce należącej do p. Stefana Kościelskiego (Pomorska 26) wybuchł w poniedziałek wieczorem pożar. Przywołano straż pożarną, która ogień ugasiła.

— **Krowa pobiła kobietę.** Przy ul. Władysława Belzy pobiła krowa p. Marię Woźną (Władysława Belzy 72). P. Woźna odniosła tak poważne obrażenia, że w stanie dość poważnym przywieziono ją do szpitala.

Koła wozu przeszły przez dwóch 8-letnich chłopców

Pracownik firmy meblowej zabrał na swój wóz dwóch zamieszkałych przy ulicy Poznańskiej 17 ośmiolletnich chłopców Włodzimierza Gdańca i Bogdana Kłosa.

Kiedy wóz znajdował się przy ulicy Brunwaldzkiej, złamała się oś wozu. Spłoszone tym konie poniosły wóz. Obaj chłopcy spadli z wozu i dostali się pod koła, które przez nich przeszły. Przywołane pogotowie przewiozło ciężko rannych do szpitala Diakonisk.

Dzięk

w Bydgoszczy

Ogólnopolska Wystawa Radiowa w Bydgoszczy

Biuro Ogólnopolskiej Wystawy Radiowej w Bydgoszczy, wysłało do wszystkich firm zrzeszonych w Polskim Związku Przedsiębiorstw i Elektrotechnicznych, zaproszenie do wzięcia udziału w powyższej Wystawie.

Niezależnie od tego, Dyrekcja Wystawy prosi wszystkie inne zainteresowane firmy, o zgłoszenie swego udziału pod adresem: Komitetu Wystawy: Bydgoszcz, Ratusz, pokój 24.

Ze względu na to, że Wystawa odbędzie się przy współudziale pracy Polskiego Radia, udział Ministerstwa Poczty i Telegrafów i innych najwyższych władz i urzędów — udział w Wystawie, na prógu nowego sezonu, jest doprawdy ogromnym czynnikiem propagandowym. Liczne wycieczki czy zjazdy przyczynią się nąpewno do uświetnienia i zareklamowania Wystawy

Wykaz statystyczny ruchu pocztowego, telegr. i telefonicznego miasta Bydgoszczy za miesiąc sierpień 1937 r.

W miesiącu sierpniu wysłano przez urzędy pocztowe w Bydgoszczy: 1456304 listów zwykłych, 26337 listów poleconych, 615 listów wartościowych, 13622 paczek bez podanej wartości, 1140 paczek z podaną wartością, 4262 przesyłek za pobraniem, 1210 zleceń pocztowych, 17236 przekazów pocztowych i telegraficznych na sumę 1710680 zł. nadeszło 27418 przekazów na PKO. na sumę 4345539 zł., wysłano 175430 dzienników i 35170 czasopism, przeprowadzono 15954 rozmów międzymiastowych i międzynarodowych, oraz wysłano 4603 telegamy.

W tym samym czasie otrzymano:

1359427 listów zwykłych, 20948 listów poleconych, 346 listów wartościowych, 13117 paczek bez podanej wartości, 1646 paczek z podaną wartością, 1970 przesyłek za pobraniem, 2240 zleceń pocztowych, 680 zleceń inkasowych, 24301 przekazów pocztowych i telegraficznych na sumę 2003980 zł., otrzymano 10022 przekazów przez PKO. na sumę 734157 zł., nadeszło 64372 dzienników, 448767 czasopism i 30765 pism okazowych, przeprowadzono z abonamentami telefonów bydgoskich 21480 rozmów zamiejscowych i zagranicznych, oraz nadesłano do Bydgoszczy 4336 telegramów

Za 30 zł kazali wypalić oczy niewygodnemu konkurentowi

Sąd Apelacyjny uwolnił Kwiatkowską od winy i kary

W kwietniu br. odbył się przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy proces właścicielki szlifierni 49-letniej rozwiedzionej żony leśniczego Stefani Kwiatkowskiej i jej pomocnika 29-letniego Jana Sikory.

Sikora miał namówić niej. Franciszka Ignatowskiego do wykonania zamachu na zamieszkałego przy ul. Grodzkiej 5 61-letniego szlifierza Antoniego Zaista.

W świetle zeznań jedyne go świadka oskarżenia Ignatowskiego sprawa przed stawiała się następująco:

Kwiatkowska, mająca przy ulicy Magdzińskiego przedsiębiorstwo szlifiernie niebardzo prosperujące, przeko nana była, że przyczyną niepowodzenia jej przedsiębiorstwa jest konkurencyjny zakład szlifierni Zaista. Umówiła się więc ze swym pomocnikiem Sikorą, który postanowił postarać się o goś, ktoby usunął niewygodnego konkurenta.

Sikora zwrócił się do swego krewnego bezrobotnego Ignatowskiego, proponując mu za zapłatą aż... 30 zł. wypalenie oczu niewygodnemu konkurentowi. Ponadto Kwiatkowska poleciła mu połamać jej byłemu mężowi ręce i nogi, aby uczynić z niego niezdolnego do pracy kalekę. Ignatowski na propozycję tę pozornie się zgodził, lecz otrzymaną od Sikory bombkę z kwasem siarczanym zaniósł Zaistcie, uwiadamiając o wszystkim policję.

W wyniku przeprowadzonej rozprawy skazani zostali Kwiatkowska i Sikora na 2 lata więzienia.

Od wyroku tego zaapelował obrońca oskarżonej Kwiatkowskiej i obecnie przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu odbyła się rozprawa apelacyjna.

Sąd Apelacyjny uwolnił Kwiatkowską od winy i kary, stając na stanowisku, że zeznaniem Franciszka Ignatowskiego nie można dać wiary.

Z konkursu „Pani i jej pies“

W niedzielę odbył się w Warszawie w kawiarni S. I. M. doroczny konkurs „Pani i jej pies”, na który przybyło wiele wytwornych pań ze świata towarzyskiego stolicy wraz ze swymi czworonożnymi pupilami. Na zdjęciu efektowny obrazek z wczorajszego konkursu

NOCNY DYŻUR APTEK.

— Nocny dyżur aptek. Dyżur pełnią od dnia 20-26. 9. rb. Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia 11, tel. 30-50 i Apteka pod Koroną ul. Dworcowa 48, tel. 3301.

Z Teatru Miejskiego

Rekordowym powodzeniem ciesząca się komedia Vaszaryego „Małżeństwo” wypełni całkowicie repertuar bieżącego tygodnia do piątku włącznie.

W sobotę koncertowo grana komedia Buł Fekete „Jan” z p. Kierczyńskim w roli tytułowej, w niezapomnianych kreacjach pp.: Jabłon-wskiej i Tatrzańskiego oraz Morozowiczowej i Serwińskiego.

W SETNĄ ROCZNICĘ URODZIN M. BAŁUCKIEGO.

Wobec zbliżającej się setnej rocznicy urodzin jednego z najwybitniejszych komediopisarzy polskich Michała Bałuckiego, teatr nasz by uczcić tę ważną w historii kultury i sceny polskiej chwilę, wprowadza niobawem jeden z najlepszych nie granych dotychczas na scenie bydgoskiej utworów scenicznych tego pisarza „Krewniaki”.

By najgodniej uczcić rocznicę dyrekcja teatru z całym pietyzmem przygotowuje tę sztukę jako najbliższą premierę pod kierunkiem dyr. Stomy.

REPERTUAR KIN:

APOLLO: „Diabły wyrzeźby” i nadprogram.

ADRIA: „Szampański walc” i nadprogram.

BALTYK: „Biały Tarzan” oraz „Chłopiec z placu broni”.

KRYSTAL: „Siedem całusów i siedem policzków” w rolach głównych Willi Fritsch i Lilian Harwey.

MARYSIENKA: „Trędowata” i nadpr.

REWIA: „Ostatni akord” i „Zew krwi”.

Obrzucili samochód kamieniami, wybijając wszystkie szyby

Jadący samochodem z Tryszczyna do Gościeradza ks. proboszcz Drzymalski z Rytle spotkał jadący lewą stroną szo sy wóz, który mimo sygnałów nie usunął się z drogi. Wobec tego polecił ks. proboszcz swemu soferowi zatrzymać samochód i stwierdzić nazwiska pasażerów. Jadący wozem nie pozwolili soferowi zbliżyć się do wozu, obrzucając samochód kamieniami, tak że wybili w nim wszystkie szyby. Uwiadomiona policja przytrzymała jadących wozem Tadeusza Raguckiego handlarza z Bydgoszczy i dwie handlarki z Koronowa. Anarchistów drogowych winna spotkać zasłużona kara.

Ze sportu

NOWE TRYBUNY NA STADIONIE MIEJSKIM.

Stadion im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Bydgoszczy otrzymał nowe trybuny, mogące pomieścić około 2000 osób. Trybuny te są pozostałością po uroczystościach „Powitania Armii”. Ustawiono je naprzeciwko dotychczasowych trybun betonowych

JESIENNE MISTRZOSTWA MIASTA W SIATKÓWCE I KOSZYKÓWCE.

W jesiennych mistrzostwach miasta w siatkówce i koszykówce bierze udział 8 drużyn męskich i 4 żeńskie. Dotychczasowe rozgrywki daly następujące wyniki. **W szóstkach męskich:** KS. Start II. druż. pokonał Sokoła I. 2:0; KS. KPW. — KS. Start I. druż. 2:0; Final KS. Start II. druż., KS. KPW. 2:1. **W dwójkach męskich** zwyciężyło KS. KPW. I. druż., bijąc Gimnazjum Marszałka Smigłego - Rydza I. druż. 2:0. **W trójkach męskich** zwyciężyło Gimnazjum Marszałka Smigłego-Rydza I. druż. bijąc KS. KPW. I. druż. 2:0. **W dwójkach mieszanych** zwyciężyła para Nowicka — Sobieski, bijąc parę Chylewska — Wiśniewski 2:0.

WEWNĘTRZNY TURNIEJ TENISOWY.

Na kortach B. K. S. odbył się wewnętrzny turniej tenisowy. W singlu pań Siodówna pokonała Bilawską 6:3, 2:6, 6:0. W singlu panów startowało 13. Wyniki są następujące: Biechowski — Figurski 6:4, 4:6, 6:4; Laskowski — Witkowski 6:0, 6:1; Higersberger — Sypniewski 6:3, 6:4; Sioda — Rudowski v. o., Biechowski — Laskowski 6:1, 6:3, Sioda — Higersberger 6:2, 3:6, 6:4.

W finale spotkali się Biechowski i Sioda. Zwyciężył Biechowski w stosunku 7:5, 5:7, 6:1.

KOLARSKIE MISTRZOSTWA MIASTA.

W najbliższą niedzielę, tj. dnia 26 września br. odbędą się torowe mistrzostwa miasta w kolarstwie na dystansie 50 km. Udział biorą najlepsi zawodnicy Pomorza. W ramach torowych mistrzostw miasta odbędą się następujące biegi: 5 okrążeń toru dla pań, 20 okrążeń toru parami, 20 okrążeń toru dla seniorów powyżej lat 30, 3 okrążenia toru dla nowicjuszy poniżej lat 18 oraz bieg australijski.

Programy radiowe

Środa, 22 września

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”... 11.40 Gra Mięsa Elman... 12.15 Dziennik poranny... 13.00 Muzyka (pięty). 14.00 Audycja dla szkół... 15.45 Wiadomości sportowe... 16.00 „Z mojego warsztatu”... 16.15 Pieśń górniczą w wykonaniu chóru męskiego „Echa” z Mysłowic... 16.45 Wydarzenia morskie w Hiszpanii... 17.00 Stan. Golestan: Kwartet As-dur (z r. 1923)...

15.40-15.45 Wiadomości z Pomorza... 18.10 Pogadanka społeczna... 18.15 Wirtuozowski utwór fortepianowy... 18.40 Program na jutro... 19.50 „Bydgoszcz na naszej falii”... 20.00-20.05 „Motywy hiszpańskie i włoskie”... 20.15 „Jak Florian z Piaseczka zberała heretyckiego zmoconwał”...

Czwartek, 23 września

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”... 7.00 Dziennik poranny... 7.10 Muzyka (pięty). 8.00 Audycja dla szkół... 11.40 Engelbert Humperdinck: Fragmenty z opery „Jaś i Maigolia”... 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa... 12.03 Dziennik południowy... 12.15 Koniec konkursów... 12.25 Orkiestra rozrywkowa... 15.45 Wiadomości sportowe... 16.00 „Spotkanie”... 16.15 Muzyka salonowa... 16.45 Wydarzenia w wykonaniu Trii Rozgłośni Poznańskiej... 17.00 Koncert solistów... 17.50 Poradnik sportowy... 18.00 Program na jutro... 18.15 Z operetki Jana Straussa... 18.50 Pogadanka aktualna... 19.00 Teatr Wyobraźni: Premiera słuchowiska oryginalnego Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego... 19.40 Pogadanka aktualna... 20.00 Koncert muzyki lekkiej w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górzynskiego... 20.45 Dziennik wieczorny... 20.55 Pogadanka aktualna... 21.00 Koncert Chopinowski w wykonaniu Stanisława Szpinalskiego... 21.45 „Rodzice i dzieci”... 22.00 Muzyka taneczna w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górzynskiego.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

11.40-11.57 Gra Mięsa Elman... 12.15-12.25 Pomorska gazeta rolnicza... 13.00-14.05 Popularna muzyka orkiestrowa... 15.00 Ulubione melodie... 15.00-15.15

Zbożńskiej - Ruskowskiej, Ireny Piszczkowej, Maryli Twardówny, Anny Rolle... 11.40-11.57 Engelbert Humperdinck: Fragmenty z opery „Jaś i Maigolia”... 12.15-12.25 Lasy drobnej włośności... 13.00-14.05 Z operetki... 15.00 Koncert rozrywkowy... 15.45 Wiadomości z Pomorza... 18.00 Fragmenty utworów kameralnych... 18.40 Program na jutro... 23.00-23.30 Wzorem tańczymy...

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

11.40-11.57 Engelbert Humperdinck: Fragmenty z opery „Jaś i Maigolia”... 12.15-12.25 Lasy drobnej włośności... 13.00-14.05 Z operetki... 15.00 Koncert rozrywkowy... 15.45 Wiadomości z Pomorza... 18.00 Fragmenty utworów kameralnych... 18.40 Program na jutro... 23.00-23.30 Wzorem tańczymy...

AUDYCJE RADIOWE DLA MŁODZIEŻY W GODZINACH NAUKI SZKOLNEJ.

Ministerstwo WR i OP rozesało do wszy stkich Kuratorów okólnik w sprawie audycji radiowych dla szkół powszechnych oraz poranków muzycznych, które będą nadawane w drugi i czwarty czwartek każdego miesiąca dla szkół średnich ogólnokształcących.

W okólniku tym Minist. uznaje audycje radiowe dla szkół jako polecenia godną dodatkową pomoc szkolną, wobec czego poleca w szkołach, zaopatrzonych w radiobiorniki, zorganizować w razie sprzyjających warunków systematyczne słuchanie tych audycji przez młodzież szkolną. Okólnik zwraca uwagę, że czas użycy na słuchanie audycji nie może być wliczony do czasu przeznaczony na lekcje obowiązkowe.

W związku z powyższym w szkołach, w których te audycje zostaną wprowadzone lekcja pierwsza rozpoczynać się będzie o

godz. 8.15, a lekcja czwarta o godz. 11.45. Okólnik podkreśla również, że z treści audycji należy w miarę możliwości korzystać w szkolnej pracy pedagogiczno-dydaktycznej.

„MEZCZYNA W DAMSKIM KAPELUSZU” Słuchowisko w Teatrze Wyobraźni

Konstanty Ildefons Gałczyński należy do indywidualności poetyckich bardzo odrębnych. Poeta ten, szczególnie na terenie humoru, stworzył swój odrębny styl. Poznać go możemy po scenarii, charakterystyce postaci i temacie. Bohaterowie jego mówią, zdawałoby się o rzeczach niepotrzebnych, nikogo nie obchodzących. Sami rysują się nam jako niepotrzebni ludzie. A przecież i w tym co mówią i w atmosferze, która ich otacza, jest prawdziwa poezja. Dlatego też trudno opowiedzieć treść słuchowiska „Mężczyzna w damskim kapeluszu”, które nada Polskie Radio w dniu 23 bm. o godz. 19. Będzie to przez pół serio, przez pół żartem przeprowadzona rozmowa trojga ludzi, w kawiarni.

KIEPURA ZASPIEWA NA FESTIWALU SZTUKI POLSKIEJ W WARSZAWIE.

Został ustalony termin i miejsce koncertu Jana Kiepury podczas pierwszego powstającego festiwalu sztuki polskiej w Warszawie. Nasz słynny tenor śpiewać będzie mianowicie nie na Rynku Starego Miasta, jak to początkowo zapowiadano, gdyż istnieją obawy co do pogody, ale w sali kina „Roma” w Demu Katolickim w Warszawie. Koncert odbędzie się ostatecznie w dniu 3 października, w niedzielę o godz. 12 w południe.

TABELA LOTERII z dnia 21 września

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Staża dzienna wygrana zł. 5.000 na Nr 50134... 21. 75.000 na nr 16011... 21. 50.000 na nr 10702A... 21. 15.000 na nr 121588 129365... 21. 10.000 na nr 123510 180705... 21. 5.000 na nr 22552 48762 77849 77855

Wygrane po 200 zł

10 233 96 306 491 668 94 945 1005 110... 103 27 62 495 326 40 780 854 947 2132 230... 41 464 87 525 69 88 725 59 880 3029 203... 362 485 513 764 68 4071 186 336 446 557... 726 5011 34 248 361 696 919 6147 287 362... 481 587 89 630 88 7043 126 94 212 43 471... 790 94 805 811 81 220 33 378 908 9000... 171 227 303 496 594 766 977 94

64 752 970 78 156085 174 368 453 547 76 60 79 98 382 466 531 727 89 933 96023 176 107 58 609 897 26249 505 66 956 27034 136... 81 717 157076 150 72 201 89 537 65 72 685 485 882 97 246 619 877 98221 53 60 323 237 57 28337 91 436 777 951 29022 148... 708 972 93 158071 158 85 336 433 86 506720 247 99022 303 555 653 749... 627 159049 385 948 69

Ciągnięcie III Wygrane po 200 zł

129 270 923 90 675 1094 117 242 99 323... 495 692 783 991 2172 309 514 726 3023 49... 177 95 235 465 562 739 56 76 833 4188 273... 93 5143 302 421 54876 6010 30 291 411... 629 712 16 35 99 824 7231 42 449 97 605... 20 822 8202 93 696 81 9108 346 63 781

Ciągnięcie IV GŁÓWNE WYGRANE

Staża dzienna wygrana zł 20.000 pada na Nr 94727... 21. 15.000 na Nr 147986... 21. 5.000 na N-ry: 47313 63452 67662 68886... 21. 2.000 na N-ry: 4991 6768 13719 17233 19378... 21.186 125863 35524 35625 51879 71887 73467 94724... 116524 117177 119097 166353 178037 39648

Wygrane po 200 zł

27 150 341 750 1343 423 884 2091 3058... 194 592 749 909 4319 5458 546 834 75 6329... 430 827 7105 200 8148 840 300 9115 244... 324 593 753 945... 10020 399 542 660 11179 259 785 12270... 958 13104 726 803 14848 964 15561 717 35... 51 985 16007 166 678 17116 717 898 18027... 335 404 564 998 19116 491 889 904... 20078 126 45 969 21320 414 769 22018... 52 166 89 479 80 23262 63 405 513 559... 24036 98 163 226 35 353 71 502 838 25035 194068 247 343

Poszukujemy do rozpoznania gazety starszych kobiet. Zgłoszenia do „Dnia Grudziądzkiego Ilustrow.” w Grudziądzu. 6487

Krem SPORTOWY HALINA. Zadac wszedzie. Sprzedam w bardzo dobrym stanie samochód osobowy. Skład zegarmistrzowski, Grudziądz 6472 Mickiewicza 6488Gk

GDYNIA Szlachetne tynki. własnej wytwórni do nabycia w każdej ilości. Polecamy również tynki myte, sztuczny granit w wszystkich kolorach znany ze swej dobroci naszej fabrykacji. Do nabycia również marmurki do lastrica — biały, zielony, czarny, czerwony, złoty, serpentina carara, stopnielastrowe. Adres „ELEWACJA” Gdynia, Morska 49, telefon 22-73. Biuro sprzedaży betonu Adamas. Poszukujemy reprezentantów. Oddział Toruń, ul. Mostowa, II. tel. 26-05. — Bydgoszcz, Archib. P. Waswrzon, ul. Długa 22, telef. 34-12. 3557

Wartość Pańskiego DOMU wzrosnie jeśli otynkuje go Pan sztuczna zaprawa fasadowa najwyższej klasy marki LITOZYT. Sztuczny kamień, żwir, materiały do TERAZZA. 5180 Gdynia, Św. Jańska 49, tel. 20-49. Poszukiwani rejonowi przedstawiele. 3557

Zgubiona legitymację portową nr. 162 na nazwisko Broda Szczepan, unieważnam. 6458M. Służąca umiejacą gotować potrzebną od i. X. br. Oferty z odpisami świadectw do „Gazety Morskiej Ilustr.” pod nr. 919. 6495Mk. Futra wszelkiego rodzaju, najsolidniej wykonanej przodujące, najpopulniejsze na Pomorzu kuźnictwo Stanisław Rudak, Bydgoszcz, Dworcowa 70 (narożnik ul. Matejki), telefon 19-05 6423 B

Wszelkie roboty ślusarskie, wiercenie studzien, oraz odlewy żeliwne wykonuje szybko i tanio. Firma „PEDAB” w Toruniu, ul. Koszarowa 15/17 (9610). ĆCZEW Garderobe damska wszelkiego rodzaju oraz poprawki i przeróbki sukien, płaszczy i kostiumów wykonuje pod gwarancją pierwszorzędną. Tczew, Dworcowa 37, m. 6 6491Tk. Za dtugi zony mej Cecylii Romanowskiej nie odpowiadam. Romanowski Fr., Tczew, Poludniowa I. 6492T

TORUN

Nowości
w wełnach
na płaszcze, komplety
sukienki 5945
oraz wszelkie biawaty
i galanterie
najtaniej
P. Składanowski
Toruń, St. Rynek 24
Kredyt na assestaty

Zwózki
przeprowadzki
wzami meblowymi
Przechowywanie
magazynowanie w włas-
nych jasnych, zdrowych
magazynach
Wykonuje najtaniej
Ludwik Szymański
firma egzystuje
1912 25 1937
25 lat istnienia to lata soli-
dnej i uczciwej pracy
Toruń, Żeglarska 3 tel. 1909
ryw, tel. 1549. (4710C)

SILNIKI elektr.
Pol. Zakł. SKODY S. A.
przedstawiciel
E. Siwiec
Toruń, Żeglarska
6349Ck

Mieszkanie
6-pokojowe, wszelkie wy-
gody przy ul. Bydgoskiej 78,
I. p. od 1. X. 37 r. wydziel-
żawie. Oglądać od godz.
6-7. Wiadomość: Szeroka
ka 31. 6372Ck

ARTYKUŁY
kanalizacyjne
i sanitarne
Urządzenia
kapielowe
poleca tanio
P. Tarrey, Toruń
Tel. 2093 St. Rynek 23
5937

Radio
detektory
czułe głośniki
radio-sprzęt, żarówki
najtaniej poleca
ELEKTRO-RADIO
Toruń, Piekary 22. 6135C

MEBLE
Bracia Teus
TORUŃ, MOSTOWA 30

Sygnatura: II. 809/37.

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI**

Komornik Sądu Grodzkiego w Grudziądzu rewiru II, Michał Dobrzański, mający kancelarię w Grudziądzu, ul. M. Piłsudskiego nr. 72 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości że dnia 25 października 1937 r. o godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Grudziądzu odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należące do dłużników Adama i Stefani Woźniaków w Łasinie nieruchomości wiejskiej, położonej w Łasinie pow. Grudziądz, składającej się z domu mieszkalnego, stajni, szopy, roli i łąki. — Nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną w Sądzie Grodzkim w/m., oznacz. hipot. tom II, wyk. L. 6. Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 38.200,—, cena zaś wywołania wynosi 28.650,— złotych.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 3.820,— zł. Rękojmię należy złożyć w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucyj, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licycją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-mej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Grudziądzu, ul. Ks. Budkiewicza nr. 19/23, sala nr. 20.

Grudziądz, dnia 15 września 1937 r.
(—) Dobrzański,
komornik.

Trykotaż

solidnie wykonuje Wytwór-
nia Sabin Wszechowej To-
ruń, Mostowa 32, II piętro
tel. 2212. 6401C

Elew

potrzebny zaraz — nauka
leśnictwa. Leśnictwo Ły-
somic, poczta Łulkowo
pow. Toruń. 6469Ck

3-pokojowe

mieszkanie z wygodami (ła-
zienka), słoneczne, na Ma-
tejski do wynajęcia. Wia-
domość od godz. 12-14,
Toruń, ul. Mickiewicza 41,
m. 3.

Plac budowlany
800 m² przy Podgórnej —
sprzedam. Plac Św. Katar-
zyny nr. 7, I. p. 6400Ck

Blachy cynkowe
Rury kanalizacyjne
Łazienki
Okucia do pieców
Narzędzia
Metale
poleca
Z. Stamm, Toruń
Kopernika 45, Telef. 26,10
6480Ck

Futra
i wszelkie prace kuśnierskie
wykonuje po niskich cen-
nach pracownia chrześcijańska,
Toruń, Mickiewicza
7, mieszkanie 2, 6478Ck

Rolnicy!
Modry kamień, Ziarnik, Us-
pulun, jako zaprawę mokrą
i suchą do zboża, poleca
Hurt Drogerijny
T. Rzymkowski
Toruń, Szeroka 43. 5187C

6486

Z powodu wyjazdów popołudniowych
przyjmuję od dnia 22 do 29 bm. jednoro-
wo od godz. 8-mej rano do 3-ej po połudn.

Dent. Jan Feith

Grudziądz, Mościckiego 1.

6490

6483

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI**

Komornik Sądu Grodzkiego w Toruniu rewiru I-go Józef Kozak, mający kancelarię w Toruniu, ul. Łazienna nr. 30 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 29-go października 1937 r. o godz. 10-tej w Sądzie Grodzkim w Toruniu, pokój nr. 33 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należące do dłużniczki Ludwiki Witkowskiej nieruchomości Toruń — Bydgoskie Przedmieście karta 309, położonej przy ul. Mickiewicza 68, narożnik ul. Lindego. Nieruchomość wynosi 318 m. kw. i składa się z domu mieszkalnego. Czyszc roczny wynosi 357,60 zł.

Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 4.524,01; cena zaś wywołania wynosi 3.393,01 złotych.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 452,41 zł.

Rękojmię należy złożyć w gotówkę albo takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucyj, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licycją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Toruniu, ul. Fosa Staromiejska, sala nr. 44.

Równocześnie nadmieniam, że do licytacji dopuszczone będą jedynie osoby, przedkładające w terminie licytacyjnym zezwolenie władz administracyjnych na przewłaszczenie nieruchomości.

Toruń, dnia 3 września 1937 r.
Komornik:
(—) Józef Kozak.

Numer akt: I. Km. 2306/36. 6483

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI**

Komornik Sądu Grodzkiego w Toruniu rewiru I-go Józef Kozak, mający kancelarię w Toruniu, ul. Łazienna nr. 30 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 29-go października 1937 r. o godz. 10-tej w Sądzie Grodzkim w Toruniu, pokój nr. 33 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należące do dłużniczki Ludwiki Witkowskiej nieruchomości Toruń — Bydgoskie Przedmieście, karta 316, położonej w Toruniu przy ul. Lindego 12 i mierzy 216 m. kw. Na nieruchomości znajduje się domek mieszkalny i przybudowana oficyna. Czyszc dzierżawny wynosi rocznie 420,— zł.

Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 4.202,25; cena zaś wywołania wynosi 3.151,68 złotych.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 422,25 zł.

Rękojmię należy złożyć w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucyj, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licycją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godz. 8-ej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Toruniu, ul. Fosa Staromiejska, sala nr. 44.

Równocześnie nadmieniam, że do licytacji dopuszczone będą jedynie osoby, przedkładające w terminie licytacyjnym zezwolenie władz administracyjnych na przewłaszczenie nieruchomości.

Toruń, dnia 3 września 1937 r.
Komornik:
(—) Józef Kozak.

Kupiłem
z likwidacji wiele mebli,
sprzedają 50% taniej. Proszę
skorzystać póki zapas star-
czy. — Skład Mebli Toruń,
ul. Prosta 5. 4593C

Broń
amunicję i przybory my-
śliwskie sprzedaje korzystnie
Pomorska Spółka Mvśliwska
Toruń, Łazienna 32, tel.
15-77. 6083ck

Strome
żytnia w snopkach, siewkę,
siano w każdej ilości do-
starcza w dom **Huter**,
Toruń, Szosa Chełmińska 15
tel. 16-59.

TRWAŁA
ondulację
aparatem
elektrycznym
i parowym
najtaniej
wykonuje
B. SŁUPSKI
TORUŃ, BYDGOSKA 58

Obiady
z kotła 40 gr., z trzech dań
70 gr., **kolacje** 50 gr. po-
leca Restauracja „Bacon”,
Toruń, Małe Garbary 13
5826Ck

GDĄŃSK
Pokój
umeblowany, wygodny i
elegancki, w centrum mia-
sta do wynajęcia. Gdańsk,
Schichaugasse 23, III p.,
prawo. 6474Gd

Uprząż
posrebr., prawie nowa, na
4 konie, do pojazdu tanio
do sprzedania. Zgłoszenia:
pod nr. 1534 do „Gazety
Gdańskiej”. 6494Gd

Dziewczyna
do pięcioletniego dziecka
potrzebna od zaraz **Kali-
nowski**, Gdańsk, Stadtgra-
ben 14. 6493Gd

Jan Nałaskowski
TORUŃ
STARY RYNEK 2
Rok założ. 1914
5755

OGŁOSZENIE O PRZETARGU.

Urząd Wojewódzki Pomorski, Wydział Dróg Wodnych w Toruniu, ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę węgla kamiennego, pochodzącego z głębokich kopalń górnośląskich, w ilości około 700 ton.

Oferty, które mają odpowiadać nowym przepisom (Dz. U. R. P. nr. 13 z r. 1937) winny być składane do **specjalnej skrzynki** do ofert w Urzędzie Wojewódzkim, względnie nadsyłane pocztą do dnia 4 października rb. do godz. 12. Przetarg odbędzie się tegoż dnia o godz. 12.15.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie swobodny wybór ofert względnie nie uwzględnienie żadnej z nich, a również prawo uznania że przetarg nie dał pozytywnego wyniku.

Szczegółowe warunki dostawy i bliższe dane dotyczące ofert są do przejrzania w Urzędzie Wojewódzkim — Wydział Dróg Wodnych — ul. Krasieńskiego 4, pokój nr. 26 w godz. 10—12, względnie mogą być przesłane na życzenie.

Za Wojewodę: (—) Inż. Jan R. Tyrała,
Naczelnik Wydziału Dróg Wodnych. 6483
Zlecenie Nr. 1038/IX.

Sygnatura: Km. 34/37. 6498

**OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI**

Komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie Józef Mazuś, mający kancelarię w Koronowie, ul. Wilsona nr. 12 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości że dnia 23 października 1937 r. o godz. 10-tej w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Koronowie, pokój nr. 14 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należące do dłużniczki Walerii Madurajskiej z domu Madzińskiej w Lucimiu nieruchomości Lucim, tom III, karta 88 o powierzchni 13.57,90 ha, składającej się z roli, łąk, domu mieszkalnego oraz budynków gospodarczych, położonych w Lucimiu, pow. Bydgoszcz. Nieruchomość ma założoną księgę hipoteczną, którą przechowuje się w Sądzie Grodzkim w Koronowie.

Nieruchomość oszacowana została na sumę złotych 11.220,72; cena zaś wywołania wynosi 8.415,54 złotych.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię w wysokości 1.122,07 zł.

Rękojmię należy złożyć w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucyj, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licycją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Koronowie, ul. Wilsona nr. 35, sala nr. 7.

Jednocześnie zwraca się organa władzy i instytucje publiczne, aby najpóźniej w terminie licytacji zgłosiły zestawienie podatków i innych danin publicznych należnych po dzień licytacji pod rygorem utraty mogącego im służyć z ustawy pierwszeństwa zaspokojenia.

Koronowo, dnia 11 września 1937 r.
(—) J. Mazuś,
komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie.

— Czy nie widzi pan, że obraz ten jest jakby z przyrody wzięty?

OGŁOSZENIA:
wiersz milimetry na stronie 1-lamowej 0,20 zł
w tekście na pierwszej stronie 1,00 zł
w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł
w tekście na dalszych stronach 0,50 zł
Drobne za słowo 16 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki.
Komunikaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie potowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wpłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji 2,00 zł
Z odnośnikiem do domu 2,20 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2,40 zł
Pod opaską 4,50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2,32 gd; przez gońca 2,00 gd
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1,75 gd
Zagranicą 4,00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

U W A G I :
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłacona przewidziana w cenniku 20 proc. Czelionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu, nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dnia 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Fryz sądownym ściganu niekiedy rażąco spada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman. Gdańsk, Kassabischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Leon Formański Bydgoszcz, ul. Dworcowa 25 I. piętro. Redaktor odpowiesz. na Gdynię: Wiktor Mielnikow. Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz: Franciszek Myśliński Grudziądz, Plac 23 Stycznia 10, I. — Redaktor odpowiesz. na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuszki nr. 1. — Redaktor odpowiesz. na Rypin: Zygmunt Bartelki — Rypin, Warszawska 13 tel. 97 — Lipno: „Aetoria”, Kościuszki 7 Franciszek Majewski — Brodnica: Zygmunt Bartelki, ul. Mazurska 27, m. 5. Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.